

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

SOUČASNÝ STAV
VE VÝBĚROVÉ TĚLESNÉ VÝCHOVĚ

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Antonín Konrád

Zpracoval:

Jiří Procházka

duben 2009

Jméno a příjmení autora: Jiří Procházka

Název diplomové práce: Současný stav ve Výběrové tělesné výchově

Pracoviště: Katedra vojenské tělovýchovy

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Antonín Konrád

Rok obhajoby diplomové práce: 2009

Abstrakt:

Cíle práce: Analýza současného stavu Výběrové tělesné výchovy v Armádě České republiky. Zjištění nejčastěji využívaných oblastí Výběrové tělesné výchovy a stavu materiálního zajištění pro zabezpečování těchto akcí.

Metody: Pro získání dat bylo použito nestandardizovaného dotazníku s otevřenými i uzavřenými otázkami. Dotazník byl sestaven na základě potřeby získat údaje o stavu Výběrové tělesné výchovy v Armádě České republiky. Pro vyhodnocení preventivních rehabilitací s tělovýchovným programem byla použita analýza a syntéza získaných informací z vyhodnocení preventivních rehabilitací.

Výsledky: Zjištění rozdílného způsobu nahlížení na akce Výběrové tělesné výchovy u jednotlivých vojenských útvarů a zařízení a zjištění oblíbenosti jednotlivých sportů v současné době.

Klíčová slova: systém vojenské tělovýchovy, Výběrová tělesná výchova, dostupnost, tělesná a psychická připravenost vojáka.

Author's first name and last name: Jiří Procházka

Title of master thesis: The current situation of Selective physical education

Department: Department of Military Physical Training

Supervisor: Mgr. Antonín Konrád

Presentation year: 2009

Abstract:

Target of the thesis: The target of my thesis is the analysis of the current situation of the Selective physical education in the Army of Czech republic. The objectives are find out most used spheres of a situation of material ensure for securing of those actions.

Methods: To obtain those dates were used substandard questionnaire with open and close question. The questionnaire was made to get the indigent dates about the situation of Selective physical education in the Army of Czech republic. To evaluate preventive rehabilitations with physical program was used analysis and synthesis to gain information from the evaluation of preventive rehabilitation.

Results: The results of detections from events of Selective physical education to determinate individually military bases and devices to fancy individual sports in the current time.

Key words: The system of military physical education, Selective physical education, availability, physical and psychical preparedness of the soldier.

Touto cestou bych chtěl poděkovat Mgr. Antonínu Konrádovi za odborné vedení práce, za praktické rady a za možnost využití jeho zkušenosti v této problematice. Dále bych chtěl poděkovat všem ostatním lidem, kteří mi pomohli při tvorbě této diplomové práce.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně pod vedením Mgr. Antonína Konráda, a že jsem uvedl všechny použité literární a odborné zdroje.

Jiří Procházka

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Prosím, aby byla vedena přesná evidence vypůjčovatelů, kteří musejí použité údaje řádně citovat.

Jméno a příjmení:	Číslo OP:	Datum vypůjčení:	Poznámka:
-------------------	-----------	------------------	-----------

OBSAH

ÚVOD.....	8
Zdůvodnění tématu.....	8
1 ÚVODNÍ ČÁST	9
1.1 Formulace problému.....	9
1.2 Rozsah platnosti.....	9
1.2.1 Vymezení studie	9
1.2.2 Omezení studie	9
1.3 Definice pojmů	10
1.4 Rozbor literatury.....	11
2 TEORETICKÁ ČÁST	12
2.1 Systém vojenské tělovýchovy	12
2.2 Tělesná a psychická připravenost vojáků	14
2.3 Výběrová tělesná výchova.....	16
2.3.1 Legislativní zabezpečení.....	16
2.3.2 Všeobecné zásady VTV.....	18
2.3.3 Principy organizování VTV.....	19
2.3.4 Obsah VTV.....	22
2.3.4.1 Armádní sportovní hry.....	24
2.3.4.2 Dlouhodobé soutěže	26
2.3.4.3 Krátkodobé soutěže	27
2.3.4.4 Sportovní dny velitelů	27
2.3.4.5 Preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem	28
2.3.4.6 Jednorázové mimoresortní akce	30
2.3.4.7 Jednorázové zahraniční akce	31
2.3.5 Druhy zajištění VTV	31
2.3.5.1 Metodické zajištění.....	32
2.3.5.2 Personální zajištění	33
2.3.5.3 Materiální a finanční zajištění	33
2.3.5.4 Zdravotní zajištění	34
2.3.5.5 Právní a vědeckovýzkumné zajištění.....	35
2.3.6 VTV a sport ve volném čase.....	36
3 CÍLE, ÚKOLY, VÝZKUMNÉ OTÁZKY, HYPOTÉZY	39

OBSAH

3.1 Cíl práce.....	39
3.2 Úkoly práce.....	39
3.3 Výzkumné otázky	40
3.4 Hypotézy.....	40
4 METODICKÁ ČÁST	41
4.1 Popis souboru	41
4.2 Předpokládaný průběh akcí	42
4.3 Metody analýzy dat	43
5 VÝSLEDKY	44
5.1 Výsledky získané dotazníkovým šetřením	44
5.2 Údaje získané z vyhodnocení PR-I-T	54
6 DISKUZE	60
7 ZÁVĚR.....	63
SOUPIS POUŽITÉ LITERATURY.....	64
PŘEHLED POUŽITÝCH ZKRATEK.....	66
SEZNAM TABULEK	68
SEZNAM SCHÉMAT.....	69
SEZNAM GRAFŮ	70
SEZNAM PŘÍLOH	71

ÚVOD

Tělesná příprava vojáků na všech stupních je neoddelitelnou součástí celkové přípravy vojáka – profesionála. Na něj jsou kladeny vysoké požadavky potřebné ke splnění pohybově a psychicky náročných úkolů jak v bojové situaci, tak i za mírového stavu. Výběrová tělesná výchova jako jedna z oblastí služební tělovýchovy významně působí jako kompenzační složka náročného výcviku. Na vojáka působí regeneračně a relaxačně po fyzické i psychické stránce.

Prostředek Výběrové tělesné výchovy pro znovunabytí sil je sport na rekreační úrovni. Nejedná se o vrcholné výkony, nýbrž o prožitek a uspokojení potřeb co největšího počtu vojáků. Dochází ke kompenzaci jednostranného zatížení a zároveň k zvýšení obecné kondice jednotky.

Obsahem Výběrové tělovýchovy jsou Armádní sportovní hry, dlouhodobé soutěže, krátkodobé soutěže, sportovní dny velitelů, preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem, jednorázové mimorezortní a zahraniční akce. Formou elektronicky zpracovaných dotazníků s otevřenými i uzavřenými otázkami a to s výběrovým souborem jedinců (Hendl, 2005) jsme zjišťovali aktuální stav ve všech těchto oblastech Výběrové tělovýchovy a v oblastech sní spojených – personální, materiální a další zajištění.

Tato práce by mohla objasnit současné chápání Výběrové tělesné výchovy jak vojáky na všech funkcích, tak i odborníky na systematizovaných pozicích a poukázat na zjištěné nedostatky tohoto chápání. Nedostatkem může být chybějící nebo špatně chápaný právní rámec týkající se Výběrové tělesné výchovy.

Zdůvodnění tématu

Toto téma jsem si vybral z důvodu, že Výběrová tělesná výchova je i po mnoha letech jejího autonomního působení v systému Vojenské tělovýchovy poněkud neprozkoumanou oblastí. Chtěl jsem vědět, jakým způsobem se realizuje u jednotlivých útvarů a jaký je současný trend v preferenci různých sportovních a tělovýchovných aktivit.

1 ÚVODNÍ ČÁST

1.1 Formulace problému

Nejednotné vnímání v rámci služební tělesné výchovy v Armádě České republiky (dále jen AČR). S touto neznalostí jsou spojeny nedostatky při realizaci akcí Výběrové tělesné výchovy či dokonce protiprávní konání, byť je nevědomé.

1.2 Rozsah platnosti

1.2.1 Vymezení studie

Výsledky této práce budou odpovídat stavu k roku 2008. Jelikož se situace v moderní profesionální armádě stále mění, není možno výsledky získané dotazníkovým šetřením aplikovat dlouhodobě.

1.2.2 Omezení studie

Dotazníky budou tělovýchovným náčelníkům po předchozím telefonátu zaslány na jejich e-mailové adresy, kde daný dotazník vyplní. Výsledky práce budou platné pouze tehdy, pokud TV pracovníci zodpovědně odpoví na všechny otázky a nezatají žádnou důležitou skutečnost.

Možná nízká návratnost dotazníků od tělovýchovných pracovníků a dalších osob pověřených vedením Výběrové tělesné výchovy.

1.3 Definice pojmů

Z metodologického hlediska je důležité vymežit základní pojmy, které se vztahují k danému tématu. V užším pojetí se zabýváme vojenskou tělovýchovou, její strukturou a systémem v podmínkách AČR. V širším pojetí se zaměřujeme na proces výběrové tělesné výchovy.

Systém vojenské tělovýchovy – je soubor opatření, kterými se realizuje tělesná výchova a sport v podmínkách AČR. Je realizován v podobě uceleného, logicky uspořádaného a vnitřně integrovaného tělovýchovného procesu, který směřuje k dosažení optimální úrovně tělesné připravenosti vojenských profesionálů. Systém vojenské tělovýchovy je rovněž založen na nutnosti tělesného propojení s všestrannou přípravou vojáků pro plnění bojových úkolů, potřeby rozvoje a regenerace fyzických a psychických sil a upevňování zdraví (Přívětivý, 2004).

Výběrová tělesná výchova – nabízí pohybové aktivity vojákům podle jejich individuálního zájmu a možností jednotlivých útvarů či zařízení. Účast na těchto aktivitách je dobrovolná a závislá na motivaci každého jedince. V případě, že velitel vydá rozkaz k provádění dané akce, stává se tato činnost pro zúčastněné výkonem zaměstnaní ve služební době.

Dostupnost – Preference vyššího počtu zapojených, sportovně méně disponovaných vojáků na úkor nepodstatné, vysoké úrovně konkrétních sportovních dovedností (Konrád, 2007).

Tělesná a psychická připravenost vojáka – Psychickou připravenost můžeme charakterizovat jako dosaženou míru adaptace na psychickou zátěž, která je definována jako proces psychického zpracování a vyrovnání se požadavky a vlivy životního a pracovního prostředí, přičemž prostředím se rozumí vše, co člověka obklopuje, včetně společenských vazeb, událostí a požadavků na chování (Slepičková, 2005).

Tělesnou připraveností vojáků rozumíme souhrnný stav připravenosti vojáka, charakterizující aktuální míru jeho přizpůsobení se požadavkům pohybově náročných profesních úkolů.

1.4 Rozbor literatury

Hlavním cílem v hledání literatury bylo zaměřit se na vyhledání vhodných interních normativních aktů (dále jen INA), které ve svém obsahu řeší Výběrovou tělesnou výchovu nebo jsou jinak spojeny s touto problematikou.

Hledání v internetových databázích a diplomových nebo disertačních pracích nebylo moc úspěšné, neboť oblast Výběrové tělovýchovy je poměrně „mladou“ záležitostí a dokonce vedoucí této práce Mgr. Antonín Konrád kritizuje absenci INA, který by řešil a odstranil tak právní vakuum v některých oblastech spojených s Výběrovou tělesnou výchovou.

Pro vysvětlení základních termínů v této práci, jako je systém služební tělovýchovy apod., byla použita publikace *Vojenská tělovýchova* (Přivětivý, 2004). Stěžejní publikací pro tuto diplomovou práci byl příspěvek ve *Vojenských rozhledech – Výběrová tělesná výchova* (Konrád, 2007). K osvětlení pojmů spojených s volnočasovými aktivitami výrazně přispěla autorka doc. PhDr. Irena Slepíčková, Csc. ve své publikaci *Sport a volný čas* (Slepíčková, 2005) a s tím spojené publikace *Beyond boredom and anxiety* (Csikszentmihalyi, 1975) a *Psychological and health benefits of the leisure experience* (Tinsley and Tinsley, 1982).

Co se týče rozkazů, předpisů a nařízení jedná se především o Směrnici 1. NMO k provádění služební tělesné výchovy v AČR (Nařízení NGŠ č. 5/1993) a Těl-1-1, *Tělesná příprava v československé lidové armádě* (Těl-1-1, 1989). Pro zabezpečení preventivních rehabilitací jako jedné ze sedmi oblastí Výběrové tělesné výchovy je důležitá Směrnice ředitele VLRZ k zabezpečení preventivních rehabilitací PR-I-T s tělovýchovným programem z roku 2001.

Informace pro statistické zpracování a analýzu dat budou čerpány z *Přehledu statistických metod zpracování dat* (Hendl, 2004) a *Úvod do metodologie psychologického výzkumu* (Ferjenčík, 2000).

2 TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Systém vojenské tělovýchovy

Systém vojenské tělovýchovy – je soubor opatření, kterými se realizuje tělesná výchova a sport v podmínkách AČR. Tento systém je součástí systému tělovýchovy, který existuje v České republice, přičemž zejména cíle, úkoly a obsah jednotlivých forem jsou přizpůsobeny podmínkám vojenské služby. Navazuje na tradice Československé armády a aplikuje zkušenosti vyspělých zahraničních armád. Je realizován v podobě uceleného, logicky uspořádaného a vnitřně integrovaného tělovýchovného procesu, který směřuje k dosažení optimální úrovně tělesné připravenosti vojenských profesionálů. Systém vojenské tělovýchovy je rovněž založen na nutnosti tělesného propojení s všestrannou přípravou vojáků pro plnění bojových úkolů, potřeby rozvoje a regenerace fyzických a psychických sil a upevňování zdraví (Přívětivý, 2004).

Aktuální dělení systému služební tělesné výchovy v resortu ministerstva obrany (dále jen MO) znázorňuje schéma č. 1. Systém služební tělesné výchovy zahrnuje tyto dvě oblasti:

- 1. Tělesná příprava**
- 2. Výběrová tělovýchova**

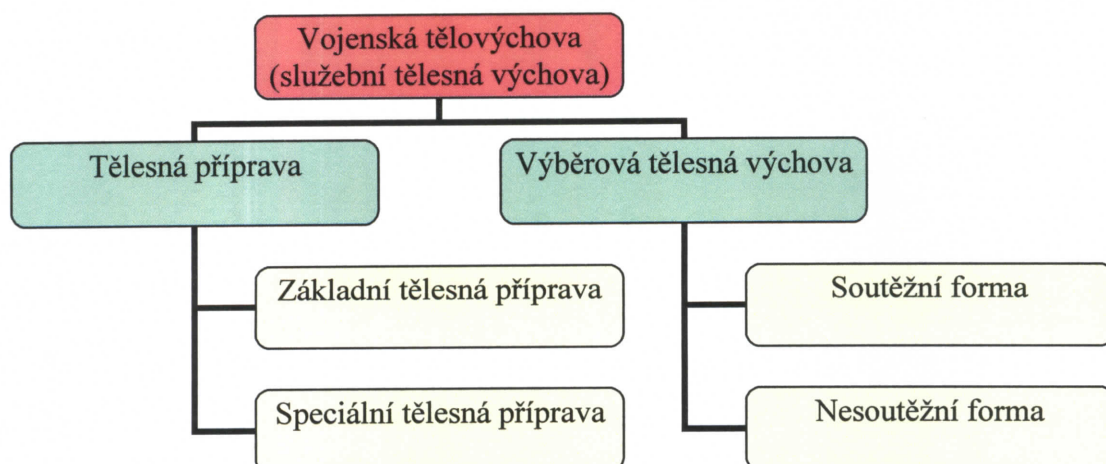

Schéma č. 1: Struktura vojenské tělovýchovy (Přívětivý, 2004)

1. **Tělesná příprava** je jedním z hlavních předmětů výcviku (Všeob-P-35, 1995). Jejím cílem je řízeným procesem zajišťovat tělesnou připravenost příslušníků AČR k zvládnutí jejich profesních úkolů a zátěží při služební činnosti v míru i při vojenském nasazení. K realizaci tělesné přípravy jsou jednotlivými druhy vojsk vydávány programy výcviku, ve kterých je řešena tematika, počty hodin, organizační formy výcviku apod. Tělesná příprava se podle zaměření rozděluje na základní tělesnou přípravu a na speciální tělesnou přípravu (Přívětivý, 2004).

Organizační formy tělesné přípravy:

- výcvikové hodiny podle programů přípravy,
- komplexní zaměstnání,
- ukázková a metodická zaměstnání,
- kurzy a výcviková soustředění,
- kontrolní činnost,
- řízené výzkumné programy.

2. **Výběrová tělovýchova** rozšiřuje pohybové aktivity vojáků nad rámec jejich povinného výcviku v tělesné přípravě. Organizuje ji velitel útvaru a řídí zpravidla profesionální tělovýchovný zaměstnanec, popř. zaměstnanec pověřený zabezpečením služební tělesné výchovy, není-li zbylí i pomocný cvičitel. Výběrová tělesná výchova se

uskutečňuje podle konkrétních možností útvarů a podle individuálního výběru (zájmu) jejich příslušníků (Konrád, 2007).

Organizační formy výběrové tělesné výchovy:

- armádní sportovní hry a přebory,
- dlouhodobé a krátkodobé soutěže,
- sportovní dny velitelů,
- preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem,
- jednorázové mimoresortní a zahraniční akce.

2.2 Tělesná a psychická připravenost vojáků

Profesionální připravenost vojáků prezentuje efektivní jednání v podmínkách zatížení (od různých úrovní bojových a mírových operací až po likvidaci živelných pohrom). Strukturu profesionální připravenosti tvoří vojensko-odborná, psychická a tělesná připravenost znázorněné ve schématu č. 2.

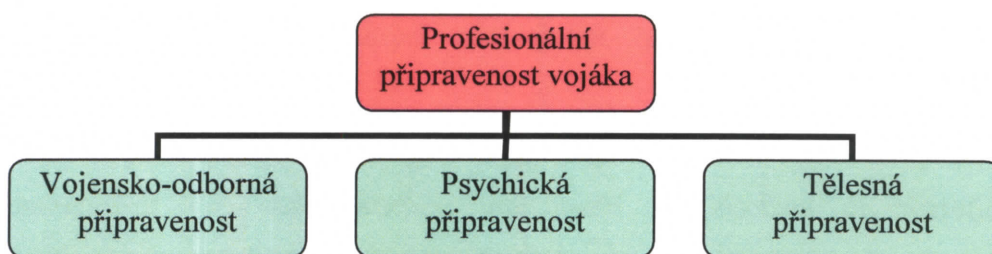

Schéma č. 2: Profesionální připravenost vojáka (Kubálek, 1993)

Vojensko-odborná připravenost je chápána jako schopnost vojáka plnit úkoly, které jsou spjaty s jeho odborností.

Tělesnou připravenost vojáků lze chápat jako komplex optimálně rozvinutých a funkčně úzce propojených tělesných a pohybových dispozic vojáků, jež jim umožňuje splnění pohybově náročných profesních úkolů a přiměřené jednání v situacích psychosomatických a pohybových zátěží služební a bojové činnosti (Kubálek, 1993).

Podle výše uvedeného nařízení se pohlíží na VTV jako na součást služební tělovýchovy, tudíž na činnost prováděnou v pracovní době. Proto se VTV považuje za výkon služby.

Jako předchůdce tohoto INA můžeme považovat stále platný předpis Tělesná příprava v Československé lidové armádě (evid. zn. Těl-1-1, dále jen Těl-1-1) vydaný v roce 1989. V příloze 5 tohoto předpisu je řešena Masová sportovní činnost, která má mnoho společného s dnes prováděnou VTV.

Podle Těl-1-1 (1989) je cílem masové sportovní činnosti na širokém a masovém základě zabezpečovat a organizačně naplňovat volný čas. Avšak volným časem vojáků se již VTV nezabývá neboť se jedná o výkon zaměstnání. Přesto se masová sportovní činnost (dále jen MSC) v mnoha bodech ztotožňuje s principy VTV:

- MSC přispívá k všestrannému zvyšování tělesné výkonnosti, rozvíjí a upevňuje morálně volní vlastnosti, psychickou odolnost, pohybové návyky,
- napomáhá k upevňování zdraví, utužování organismu a k obnově duševních a fyzických sil,
- podporuje trvalý zájem o různé formy pohybové aktivity,
- hlavním úkolem MSC je zapojit do aktivního provádění co největší počet vojáků,
- ve všech formách MSC organizovat krátkodobé i dlouhodobé soutěže a sportovní akce při příležitosti významných dnů a výročí.

Pojetí předpisu Těl-1-1 je poplatné době svého vydání, kdy MSC měla a byla orientovaná především na už neexistující vojáky vykonávající základní vojenskou službu a většinu volného času trávili v uzavřených vojenských objektech. V těchto podmínkách plnila svůj účel dobře.

Dnešní VTV je velitelem direktivně řízená činnost **ve služební době**, podle pravidel stanovených kompetentním služebním orgánem. **Do volného času** vojáků tímto způsobem zasahovat nelze. V zájmových činnostech jakéhokoliv zaměření – včetně pohybových aktivit prováděných vojáky v jejich volném čase – nesmí být přítomen žádný z prvků jimiž by stát, potažmo zaměstnavatel jako AČR či rezort, mohl tyto záležitosti nějak ovlivňovat, přizpůsobovat svým zájmům nebo je dokonce řídit. Vybočovalo by se tím mimo meze zákona. V souvislosti s aktivitami vojáků ve volném

čase podle současných možností, chybí právní opora pro bezplatné využívání majetku státu (s právem hospodaření v rezortu MO) k uspokojování soukromých potřeb – koníčků (Konrád, 2007).

2.3.2 Všeobecné zásady VTV

Jak už bylo výše uvedeno VTV je jakási „nadstavba“ v tělesném výcviku vojáků profesionálů. Je organizována velitelem útvaru (zařízení) a řízená zpravidla tělovýchovným pracovníkem nebo jiným pověřeným zaměstnancem.

Každá akce (zaměstnání) musí splňovat podmínku nabídky a dostupnosti pro všechny zájemce. Omezení je možné jen z důvodů uvedených v pravidlech nebo propozicích dané aktivity nebo z důvodů nedostatečné kapacity sportovišť, dopravních prostředků apod. (Konrád, 2007).

Aby nedocházelo k rozepřím při výběru kdo na soutěž pojede a kdo nikoli, velitelem pověřená osoba pro vedení zaměstnání je garantem, že výběr soutěžících bude co nejobjektivnější.

Každou akci a soutěž včetně účasti (např. volejbalový turnaj pro příslušníky 3. roty, sportovní den pro příslušníky útvaru apod.) a materiálního zabezpečení musí velitel zveřejnit ve svém rozkaze (Směrnice pro organizaci TV v AČR, 1993). Tyto akce se upřesňují v odborných prováděcích dokumentech jako jsou propozice závodů, programy soutěžních dnů, programy preventivních rehabilitací atd.

Již několikrát bylo zmíněno, že akce VTV jsou dobrovolné, ale zároveň jsou součástí služby. V čem tedy tato dobrovolnost spočívá?

Dobrovolnost vojáků je dána zejména svobodnou volbou soutěže či disciplíny z dané nabídky sportovních a tělovýchovných aktivit – možnosti výběru, ve které se chtějí prezentovat. Pokud si vojáci nevyberou z dané nabídky nebo se nechtějí z nějakého důvodu účastnit soutěže apod., nebudou k účasti nuceni. Ale protože se jedná o služební činnost v čase pracovní doby, mohou být nesportující vojáci využiti jako pomoc při organizování těchto závodů (soutěží apod.) ať už jako pomocný

personál nebo jakási zabezpečovací skupina (např. řidiči přepravující sportovce z útvaru na sportoviště a zpět).

Po rozhodnutí velitele útvaru, např. vydáním rozkazu k zabezpečení zaměstnání, se z výběru stává povinnost a na účastníky se v plném rozsahu vztahuje ustanovení o výkonu zaměstnání. Od toho se potom odvíjí i další, mimosportovní zabezpečení a vazby, jako např. řešení možných úrazů a škod, kompenzace služební doby včetně přesčasů, právní pomoci apod., v případě komplikací (Konrád, 2007).

Pro lepší pochopení situace, kdy se z dobrovolného výběru stane pro vojáka povinnost a provádění služební činnosti můžeme poukázat na určitou shodu ve školství. Když si student zvolí z nabídky povinně volitelných předmětů předmět, který si zapíše, musí již tento předmět splnit. Stává se to jeho studijním požadavkem neboli povinností.

Všichni účastníci akce VTV jsou povinni dodržovat pravidla, jako je např. zásady pobytu a režimu ve všech:

- tělovýchovných zařízeních,
- ubytovacích zařízeních,
- stravovacích zařízeních,
- sociálních zařízeních,
- jiných účelově využívaných zařízeních.

Tyto zásady jsou většinou spjaty s dokumenty jako je provozní řád zařízení apod. nebo jsou přímo spjaty se statutem daného zařízení. Každý uživatel je povinen se s těmito zásady předem seznámit a dodržovat je bez ohledu na to, zda se jedná o vojenskou či civilní (komerční) prostředí.

2.3.3 Principy organizování VTV

Výcvik vojáků, včetně VTV jakožto služební aktivity doplňkového charakteru, nelze narušovat zvenčí. Aktivity VTV proto nemohou být zařazovány do dlouhodobých soutěží s pevně stanoveným soutěžním řádem a časovým harmonogramem jejich průběhu, které organizují fyzické nebo právnické osoby mimo rezort MO (Konrád, 2007).

Z výše uvedeného vyplývá, že účast vojenských družstev v soutěžích, které jsou řízeny a organizovány sportovními svazy, federacemi apod. není možná. Tato sportovní sdružení se řídí zákonem č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů. Jedná se o soukromé aktivity občanů nikoli o služební záležitost rezortu MO. Navíc je nemožné přizpůsobit pracovní dobu vojáků k době provozování soutěže organizované těmito sdruženími. Účast vojáků na soutěžích tohoto charakteru nelze považovat za výkon jejich zaměstnání.

Výjimku může tvořit jednorázová sportovní akce organizovaná sportovním svazem, federací či unií, ke které se přidruží i vojenská soutěž (přebor AČR). Pokud je takováto akce včas ošetřena příslušnou služební dokumentací a zavedená do plánu výcviku a odsouhlasena velitelem útvaru či zařízení, může být pokládána za součást VTV bez jakýchkoliv komplikací.

Tímto způsobem lze organizovat soutěž i dlouhodobě, např. triatlon v Táboře. Ten např. v roce 2006 splnil hned tři role a organizoval se jako Závod Českého poháru, jako Závod olympijských nadějí a současně i jako Přebor Velitelství společných sil AČR. Pro sportovní činnosti tohoto charakteru je důležité, že nejde o dlouhodobé, časově neúnosné soutěže. Mají kromě sportovní hodnoty také společenský význam, především v prezentaci armády na veřejnosti a i v rámci VTV mají své místo. Mohou být i součástí slavnostních akcí významných pro tradice a prestiž např. posádkového města, druhu zbraně, mezinárodní spolupráce apod. (Konrád, 2007).

Již jsme zmínili určité body, ve kterých se shoduje VTV a MSC. Hlavním úkolem MSC je zapojit do aktivního provádění co největší počet vojáků a to je i hlavním úkolem VTV. Provozovat vrcholový sport či sport na vysoké výkonnostní úrovni není prioritou VTV a podle současných právních dokumentů to ani není možné.

Prioritou je zpestřovat povinný náročný výcvik a pomocí tělovýchovných prostředků jej činit zajímavější a zábavnější. Zaměstnavatel má snahu vyvolat zájem o nabízené aktivity u většiny vojáků, a tak ani nemůže být důležitá úroveň dosahovaných výkonů. U této většiny se naopak předpokládá výkonnost spíše „rekreační“. Čím je vyšší zájem lidí s nižší výkonností o pohybové aktivity, tím jsou lepší výsledky při zvyšování obecné tělesné kondice vojáků u jednotky a to nemluvě o pozitivním vlivu sportujících na jejich zdravotní stav (Konrád, 2007).

tělovýchovy. Jsou do značné míry flexibilní a otevřené dosud známým, např. dříve uváděným soutěžním a nesoutěžním formám. Každá z těchto oblastí plní svou vlastní samostatnou roli a v potřebné míře umožňuje i vzájemnou prostupnost. Všechny ve svých důsledcích významně posilují výslednost povinné tělesné přípravy jako celku (Konrád, 2007).

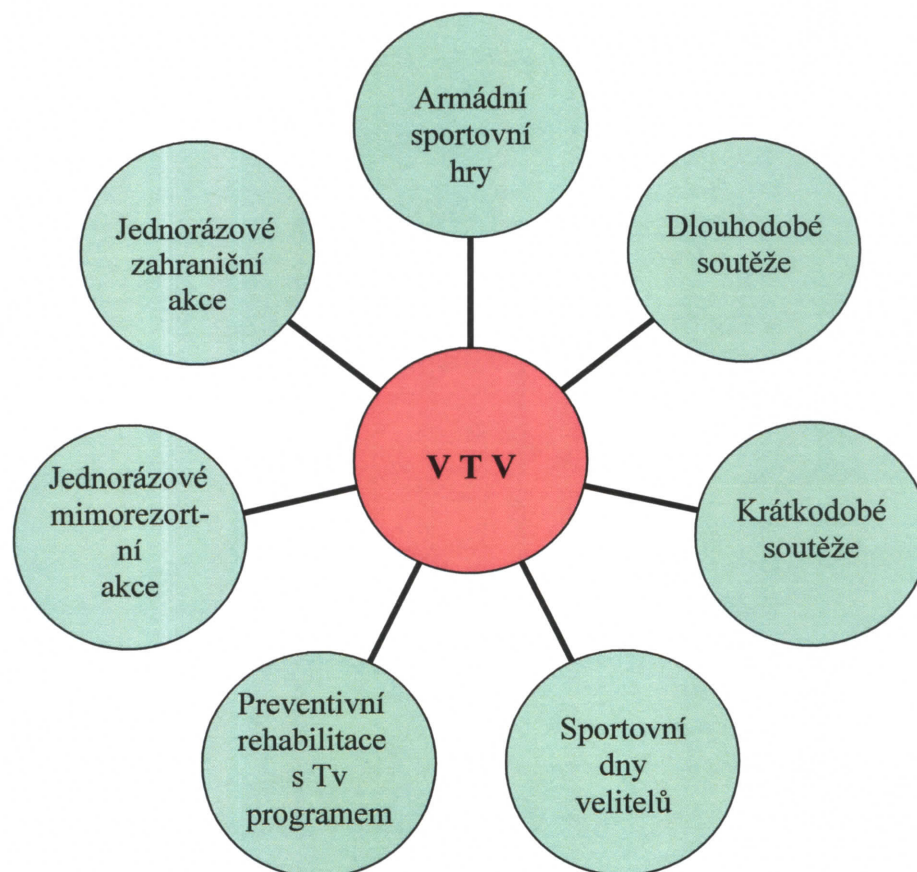

Schéma č. 3: Základní obsah výběrové tělesné výchovy

Jak již bylo zmíněno a znázorňuje to i schéma „Struktura vojenské tělovýchovy“ (schéma č.1), bylo dřívější pojetí oblastí VTV děleno na dvě formy a to soutěžní a nesoutěžní.

K soutěžím organizovaným v rámci VTV patří jak armádní sportovní hry, většinová náplň sportovních dnů velitele, krátkodobé a dlouhodobé soutěže, soutěže vně AČR apod., tak také mezinárodní vojenské soutěže nebo utkání. Soutěžní formy aktivit

VTV se odehrávají podle obecně stanovených definic pro sport – jasná pravidla, dosažení nejvyššího výkonu na dané úrovni atd.

Nesoutěžní VTV se odlišuje od soutěžních aktivit motivací účastníků. Ty spočívají v udržování či růstu tělesné kondice, psychické a fyzické relaxaci, v upevňování zdraví atd. a patří k nim preventivní rehabilitace s řízeným tělovýchovným programem, kondiční a rekreační pobyty, dlouhodobé pohybové režimy, komplexní péče v tělovýchovných centrech apod. (Přívětivý, 2004).

2.3.4.1 Armádní sportovní hry

Armádní sportovní hry a přebory (dále jen ASH) jsou resortní postupové soutěže ve vybraných sportech a tělovýchovných aktivitách, zpravidla na těchto stupních:

- 1. stupeň – přebor útvaru, letecké báze, fakulty vojenské vysoké školy, vojenské střední školy,
- 2. stupeň – přebor brigády, vojenské vysoké školy,
- 3. stupeň – přebor velitelství, vojenských škol,
- 4. stupeň – přebor Armády České republiky.

Soutěže je možno zařazovat do programu sportovních dnů všech velitelských stupňů (Směrnice pro organizaci TV v AČR, 1993).

Obsah a rozsah ASH, pořadatele odpovědné za přípravu a průběh soutěží, termíny a místa jejich konání atd., stanovuje tělovýchovný orgán MO v plánovacích dokumentech na výcvikový rok, popř. jiných adekvátních písemnostech. Pro organizování ASH je stěžejním organizačním celkem Operačně taktické velitelství (dále jen OTV) nebo vojenská škola (Konrád, 2007).

Organizování přeborů ASH na jednotlivých velitelských stupních se upřesňuje v základních výcvikových dokumentech, propozicích k soutěžím a v rozkazech příslušných velitelů (Směrnice pro organizaci TV v AČR, 1993).

Pro lepší pochopení můžeme lehce nastínit obsah a průběh posledních ASH a to letních, zimních a halových.

Letní sportovní hry (LSH) – Mistrovství Armády České republiky se konaly ve dnech 16. – 20. června 2008 v posádce Stará Boleslav. Hlavním organizátorem těchto her bylo Velitelství sil podpory a výcviku. Po tříleté pauze a kvalifikačních bojích o účast proběhlo zápolení 300 sportovců ze všech složek AČR.

Soutěžní směry:

- společné síly,
- síly podpory a výcviku,
- vojenské školy,
- Ministerstvo obrany a jeho přímo podřízené vojenské útvary a zařízení.

Sportovní soutěže:

- malá kopaná,
- plavání,
- plážový volejbal,
- nohejbal,
- tenis,
- přespolní běh,
- cross country horských kol.

Zimní sportovní hry (ZSH) – Mistrovství Armády České republiky se konaly ve dnech 19. – 22. ledna 2009 ve skiareálech Ovčárna, Karlov a Kopřivná. Součástí soutěží byly především lyžařské disciplíny - sjezdové lyžování, snowboard, běžecké lyžování a skialpový závod. Hokejový turnaj probíhal na stadionu v Prostějově.

Halové sportovní hry (HSH) – Mistrovství Armády České republiky se naposledy konaly 10. – 14. dubna 2006, pořádané Univerzitou obrany v Brně. Soutěžní disciplíny byly florbal, futsal, squash a volejbal a hrálo se podle platných pravidel jednotlivých sportovních odvětví.

Součástí ASH je slavnostní zahájení, V závislosti na stupni ASH se mohou zúčastnit i hlavní funkcionáři Ministerstva obrany ČR, Generálního štábu AČR (dále jen GŠ) , velitelé soutěžních směrů, představitelé kraje, městské správy nebo představitelé

sportovních organizací a významných firem spolupracujících s armádou. ASH jsou završeny slavnostním vyhlášením výsledků a ukončením Sportovních her Mistrovství AČR. Přehled posledních konaných ASH znázorňuje Tabulka č. 1.

Jednotlivé ASH se průběžně střídají a střídají se také jejich pořadatelé ASH a to především Velitelství společných sil (dále jen VSpS) a Velitelství sil, podpory a výcviku (dále jen VSPodV). Od 1. 1. 2009 změněn název z VSPodV na Velitelství sil podpory. Avšak v zimě roku 2006 pořádalo VSpS ZSH a spolu s nimi ve stejném termínu pořádala Univerzita obrany (dále jen UO) v Brně HSH. Tyto současně pořádané akce se ukázaly vzhledem k omezeným finančním prostředkům i dalším objektivním důvodům jako megalomanské a nebylo možné je v takovém rozsahu a pojetí dále organizovat. Proto vznikl zámysl, že se jednotlivé ASH budou pravidelně střídat. Prvním takovýmto pokusem měly být HSH pořádané GŠ v Praze. Ty se však neuskutečnily. Zda organizátoři ASH dodrží tento zámysl, ukáže až rok dalšího pořádání HSH – rok 2010.

Tabulka č. 1: Přehled konání ASH v posledních letech

Rok	ASH	Místo konání ASH	Pořadatel
2004	Zimní SH	Ovčárna pod Pradědem	VSpS
2005	Letní SH	Stará Boleslav	VSPodV
2006	Zimní SH	Liberec	VSpS
	Halové SH	Brno	UO
2007	Halové SH	Praha – zrušeno!	GŠ
2008	Letní SH	Stará Boleslav	VSPodV
2009	Zimní SH	Ovčárna p. P., Prostějov	VSpS

2.3.4.2 Dlouhodobé soutěže

Dlouhodobé soutěže se organizují zpravidla v rámci útvaru, posádky, popř. vyšších organizačních celků. Obsahem těchto soutěží jsou především oblíbené sporty jako je nohejbal, fotbal, florbal, lední hokej, tenis, běžecké disciplíny atd., a to pouze uvnitř rezortu. Údaje k organizaci a zabezpečení dlouhodobých soutěží se musí uvádět

vedení. Je velmi aktivní, pořádané akce jsou nápadité a často i celoarmádně široce využívány (Konrád, 2007).

2.3.4.5 Preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem

Preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem (dále jen PR-I-T) jsou specifické skladbou účastníků, různorodostí vyplývající z možností a materiálového vybavení, klimatickými, terénními a dalšími aspekty. Pro vyslané vojáky – rehabilitanty na PR-I-T, kteří se zapojují do tělovýchovného programu, je tento program akcí VTV. Ti absolvují PR ve služební době a jsou při nich bezplatně a plně zabezpečeni (ubytování, stravování, použití tělovýchovného materiálu a zařízení pro řízené akce aj.). Podmínka služební činnosti podporované rezortem MO je tak splněna, podmínka možnosti osobního výběru sportovních aktivit rovněž a legalizace výběru služebním dokumentem se děje formou schváleného programu PR-I-T a seznamu účastníků přihlášených před započítáním každé akce (Konrád, 2007).

K zabezpečení realizace RMO č. 46 ze dne 6. prosince 1999 – Poskytování preventivních rehabilitací vydal ředitel Vojenských lázeňských a rekreačních zařízení (dále jen VLRZ) „Směrnici ředitele VLRZ k zabezpečení preventivních rehabilitací PR-I-T s tělovýchovným programem (dále jen Směrnice ředitele VLRZ). Dokument je určen pracovníkům VLRZ a osobám určeným k řízení PR-I-T (Směrnice ředitele VLRZ, 2001).

Odborné vedení PR-I-T zabezpečují tělovýchovní zaměstnanci s odpovídajícím vzděláním (náčelníci tělovýchovy, instruktoři výcviku, občanští zaměstnanci s odborným vzděláním aj.). Naplňuje se tak i jeden z předpokladů služební činnosti, tj. vedení zaměstnání oprávněným zaměstnancem rezortu. Pro tento účel z různých příčin mohou příležitostně být, a také jsou využíváni např. z jiných akcí osvědčení a proškolení zaměstnanci, kteří jsou řízením služební tělovýchovy u svých součástí pověřeni (Konrád, 2007).

PR-I-T v rámci VTV má kromě smysluplné náplně, efektivního využití času vojáků, pozitivního vlivu na jejich obecnou tělesnou kondici, pohybové dovednosti a zdravotní stav, ještě další význam. Řízení PR-I-T je významné i ve vzdělávacím

programu a kariéře profesionálních tělovýchovných zaměstnanců. Je jednou z forem odborného školení (odborné pedagogické praxe). Získávají se při něm užitečné zkušenosti při vedení nesourodých skupin vojáků (zpočátku vzájemně často neznámých, s lišícím se vztahem ke sportu, v různém věkovém složení, v různých hodnostech a funkcích aj.). Pro úplnost informací je třeba dodat, že vedení PR-I-T tělovýchovným zaměstnancem (je-li vojákem), neruší jeho nárok v daném roce na přidělení poukazu pro vlastní preventivní rehabilitaci (Konrád, 2007).

Ucelený program PR-I-T, jenž vznikl v rámci sociálního a zdravotního programu rezortu MO, je postaven tak, aby ho byli schopni absolvovat všichni vojáci, kteří splňují nárok pro vykonávání PR podle RMO č. 46 ze dne 6. prosince 1999.

Náplň a zaměření PR-I-T je koncipováno z hlediska materiálního zázemí a možností každého jednotlivého zařízení VLRZ. Náplň PR-I-T je dělena na hlavní a doplňkovou:

Hlavní náplň se člení na:

- se zaměřením na letní sporty (cykloturistika, turistika atd.),
- se zaměřením na zimní sporty (lyžování, míčové hry atd.).

Doplňková náplň převážně obsahuje:

- plavání, squash, tenis, stolní tenis, posilovna, volejbal, nohejbal, minigolf, kuželky, jízdu na koni aj.

Program PR se skládá ze dvou částí, a to z Trvale platného programu a Turnusového programu. Turnusový program je konkrétní programovou skladbou dané formy PR-I-T s tělovýchovným programem a zpracovává ho osoba určená k řízení PR (Směrnice ředitele VLRZ, 2001).

Za hlavní úkoly PR-I-T jsou považovány:

- osvojení základních poznatků rozvoje pohybových schopností (rychlost, síla, obratnost a vytrvalost),
- formování a rozvíjení vztahu účastníků PR-I-T k pohybovým aktivitám v rámci jednotlivých skupin,
- rozvoj sportovních dovedností (lyžování, plavání, horská kola),
- využití rehabilitačního procesu (masáže, vířivka, sauna).

Program je organizován od pondělí do pátku dle stanovené náplně PR-I-T a dle časového plánu. Na základě takto stanoveného programu poskytne zařízení VLRZ stanovená sportoviště zdarma. V sobotu, neděli a v den státem uznaných svátků není PR-I-T programově organizována, ale účastníci PR-I-T si bezplatně půjčují sportovní pomůcky a individuálně mohou zdarma navštěvovat střediska vyčleněná podle náplně PR-I-T.

Na závěr je nutno dodat, že součástí práce osoby určené k řízení PR je vypracovat při ukončení PR-I-T vyhodnocení. Ve vyhodnocení uvede úspěšnost PR-I-T, požadavky účastníků PR-I-T a případné nedostatky a způsob, kterým byly řešeny či návrh na jejich řešení. Vyhodnocení má za úlohu objasnit, zda byly splněny hlavní cíle PR-I-T, a tak dodržen RMO č. 46 z roku 1999 (Směrnice ředitele VLRZ, 2001).

2.3.4.6 Jednorázové mimoresortní akce

Takovými akcemi mohou být různé společenské či jiné podniky pořádané např. orgány samosprávy jako sportovní část oslav u příležitosti historického výročí města. K reprezentaci armády a zvyšování její prestiže na veřejnosti může velitel povolovat jednorázové tělovýchovné aktivity i ve spolupráci se zaměstnanci jiných rezortů, státních i nestátních institucí, škol, různých sdružení apod.

Při organizování akcí tohoto druhu by mělo být v zájmu rezortu předem jasno a měla by být jednoznačně vymezena odpovědnost za řešení vzniklých úrazů nebo škod včetně způsobu vypořádání případně možného podílu na jejich finančním zabezpečení. Tato zásada sleduje maximální snahu předcházet možným škodám apod., a možnému následnému uplatňování náhrad vůči útvarům či vojenským osobám. Je nutné na ni dbát vždy, tj. i v případech kombinace této části s jinými oblastmi VTV, v rámci jejich dostupnosti (Konrád, 2007).

2.3.4.7 Jednorázové zahraniční akce

V odůvodněných případech a s vědomím nadřízeného lze odsouhlasit účast na zaměstnáních s tělovýchovným nebo sportovním zaměřením i mimo území České republiky. Tyto akce slouží k reprezentaci AČR a k zlepšování a utužování vztahů se zahraničními armádami nebo jinými zahraničními partnery.

Účast na těchto zaměstnáních poněkud specifitějšího charakteru probíhá zpravidla v souladu s plánem zahraničních služebních cest a návštěv, popř. s plánem regionální spolupráce apod. (Konrád, 2007).

2.3.5 Druhy zajištění VTV

Hlavní funkcí systému vojenské tělovýchovy je zajistit optimální podmínky k dosažení jeho cíle a úkolů. Pro optimální fungování systému jsou zapotřebí tzv. prvky systému:

- proces služební tělovýchovy,
- organizace systému,
- řízení,
- metodické, personální, materiální a finanční, zdravotní, právní a vědeckovýzkumné zajištění.

Strukturu systému vojenské tělovýchovy a sportu v AČR a jeho jednotlivé prvky znázorňuje schéma č. 4.

V této podkapitole se budeme věnovat jednotlivým druhům zajištění, které jsou spjaty s VTV.

2.3.5.1 Metodické zajištění

Metodické zajištění představuje soubor dílčích metodických postupů, které jsou zapotřebí k realizaci zaměstnání. Metodicky řídí tělovýchovný proces v AČR organizační prvek MO (v současné době Oddělení tělesné výchovy a záchranné výsadekové služby – dále jen OdTVaZVSl) v odborné spolupráci s Vojenským oborem při Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy (dále jen VO FTVS UK). Do oblasti metodického zabezpečení patří i organizování různých ukázkových a instrukčně metodických zaměstnání apod. (Přívětivý, 2004).

Pro oblast VTV to znamená, že tělovýchovný náčelník nebo jiný zaměstnanec pověřený řízením TV procesu je povinen, pokud to okolnosti vyžadují, si instrukčně a metodicky proškolit personál, který se např. bude podílet na organizování akcí VTV ve funkcích rozhodčích, zapisovatelů, časoměřičů, turistických průvodců apod.

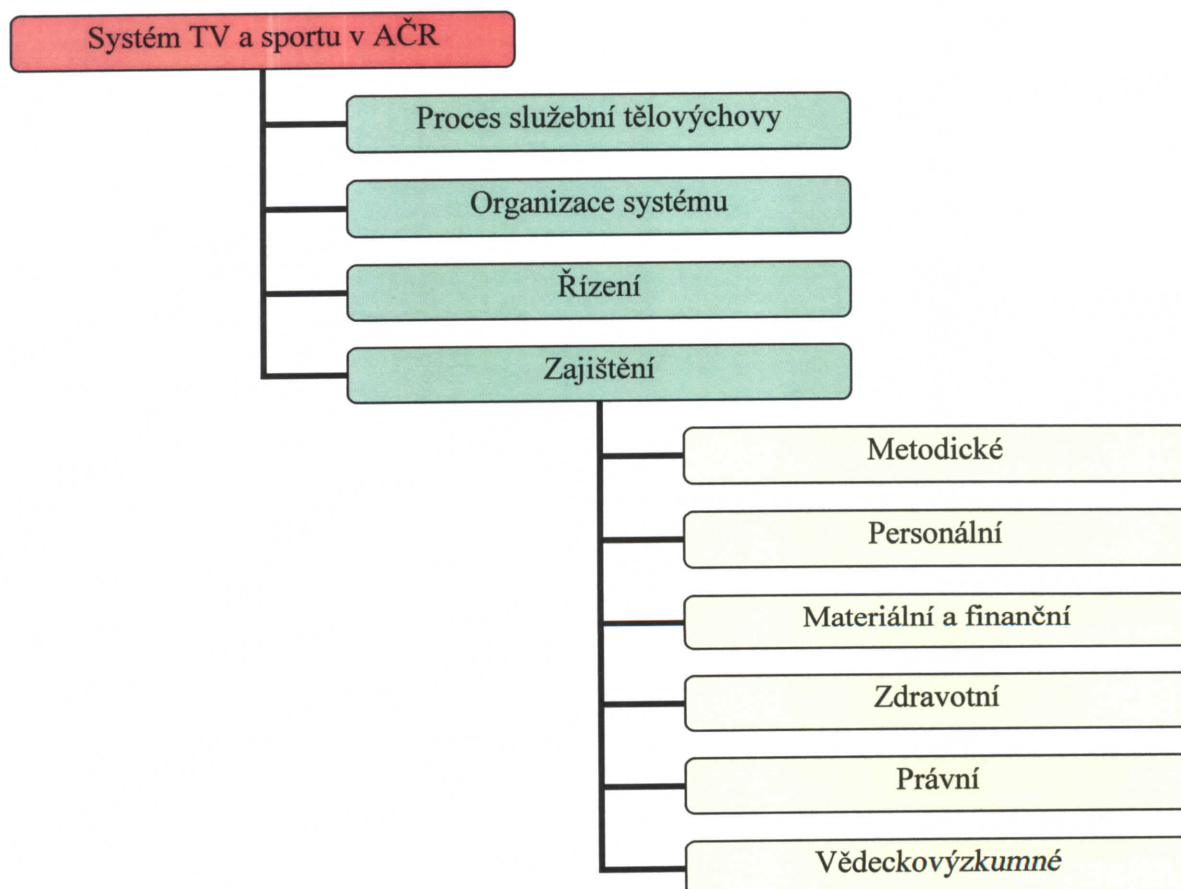

Schéma č. 4: Prvky systému vojenské tělovýchovy

2.3.5.2 Personální zajištění

Personální zajištění TV procesu patří k základním prvkům fungování celého systému. Tělovýchovný proces v AČR je řízen a ovlivňován vysokoškolsky připravenými TV pracovníky a veliteli na nejnižších stupních. Vstupují do něj také instruktoři pro vybrané druhy sportů i z oblasti VTV (např. instruktor lyžování, snowboardingu apod.). V budoucnosti by to mohli být také instruktoři pro kondiční trénink a práci ve fitcentrech a také pro rehabilitaci, regeneraci sil a masáže. Přípravou personálu pro TV odbornost je pověřen VO FTVS UK (Přívětivý, 2004).

Tělovýchovný náčelník zpravidla:

- zpracovává plány akcí a soutěží, jejich začlenění do plánovací dokumentace na výcvikový rok, sleduje jejich realizaci, vyhodnocuje výsledky a zabezpečuje jejich dokumentaci,
- zpracovává propozice soutěží a akcí,
- organizuje a řídí metodické, organizační a materiální zabezpečení.

2.3.5.3 Materiální a finanční zajištění

Materiální a finanční zajištění představuje souhrn opatření, která vytvářejí předpoklady pro efektivní provádění služební TV v AČR. Materiální zabezpečení představuje především tyto oblasti:

- budování a údržba tělovýchovných zařízení (tělocvičny, hřiště atd.),
- zajišťování materiálu pro tato TV zařízení a pro potřeby výcviku (lyžařské vybavení, míče a další sportovní potřeby),
- hospodárné a účelné využívání TV materiálu, jeho ošetřování a včasné opravy,
- pronájmy TV zařízení (bazény, haly) a jejich ekonomické využívání,
- zajišťování odborné literatury pro potřeby a školení TV pracovníků.

Z uvedeného přehledu vyplývá, že podstatná část materiálního zabezpečení je vázaná na finanční zabezpečení (Přívětivý, 2004).

Po finanční stránce je VTV zabezpečována podle stejných pravidel jako povinná tělesná příprava. V obou případech se jedná o výkon zaměstnání. Veškeré nákupy, opravy, pronájmy apod. podléhají v plném rozsahu pravidlům pro čerpání rozpočtových prostředků. Materiální zajištění VTV je zabezpečeno opět stejně jako v jiných oblastech výcviku. Je třeba znovu připomenout úskalí slučování služebních potřeb s individuálními zájmy při využívání materiálu (Konrád, 2007).

2.3.5.4 Zdravotní zajištění

Zdravotnické zajištění výcviku u útvarů a jednotek se plánuje vždy s využitím sil a prostředků zdravotnické služby útvaru. K úkolům zdravotnického zabezpečení služební tělovýchovy patří:

- provádět zdravotnický dohled nad služební TV,
- uplatňovat požadavky na vytváření hygienických podmínek při organizaci a provádění služební TV,
- včas upozorňovat velitelské orgány na nedostatky v organizaci a provádění služební TV,
- poskytovat první zdravotnickou pomoc při úrazech a náhlých onemocněních při služební TV (Přívětivý, 2004).

V současné době řeší zdravotní zajištění předpis Zdravotnické zabezpečení výcviku, evid. zn. Zdrav-6-2 (dále jen Zdrav-6-2, 2008). Vlivem profesionalizace armády došlo k snížení počtů vojáků a to má za příčinu enormní zátěž pro zdravotnickou složku, která je povinna plnit všechna ustanovení předpisu. Pasáž, která řeší toto zabezpečení pro služební TV s vědomím TV orgánů MO, koncipoval VO FTVS UK. Vycházel z informací zpracovatelů předpisu a faktu, že pro VTV vzhledem k charakteru jejích akcí, bude v současné době nejlepší přístup takový, který nezatíží v neúnosné míře vojenská zdravotnická zařízení požadavky na mobilní pracovníky. Převážná část nejen velkých akcí se totiž odehrává mimo dislokaci těchto zařízení,

a proto se počítá s využíváním místních zdravotnických kapacit. Stejně, jako je využívají i organizátoři závodů a jiných soutěží v civilním sektoru (Konrád, 2007).

Organizátoři VTV by měli mít přehled o dostupnosti zdravotnických služeb v místech konání, telefonní čísla na stanice Lékařské služby první pomoci, Rychlou záchrannou službu aj., umět přesně popsat místo požadovaného zásahu, sjízdnou nebo jinak nejrychlejší cestu k němu apod. Sami by měli být schopni v případě potřeby poskytnout nebo zabezpečit alespoň laickou, první předlékařskou pomoc, do doby příjezdu profesionálních zdravotníků. Měli by také být připraveni podle požadavků zdravotníků efektivně spolupracovat, ještě před příjezdem místo zdravotnického zásahu uvolnit a zabezpečit i po stránce pořádkové služby apod. Nebo mít k dispozici alespoň vozidlo schopné dopravit zraněného (nemocného) účastníka akce VTV např. do místních či nejbližších zdravotnických zařízení. To znamená znát jejich rozmístění v dostupném okolí pro případ, že by tato možnost byla rychlejší nebo pro pacienta výhodnější než čekání na zásah zdravotnické pohotovosti (Konrád, 2007).

Vzhledem k bezpečnostním, hygienickým aj. opatřením, je potřeba akce VTV připravovat s vysokou důsledností, neboť jsou mnohdy (hlavně větší akce) náročnější na přípravu a organizace než běžný výcvik vojáků. Jednotlivé akce VTV není radno podceňovat, neboť sportovní akce, turistické, vodácké, cyklistické výlety a soutěže, jsou velmi často spojeny se zábavou, která je sice právě jedním z lákadel VTV, ale je s ní spjata i fyzické a psychické uvolnění vojáků a tudíž i vyšší riziko úrazu.

Tento důležitý faktor motivující k pohybovým aktivitám a současně podporující zdraví, soutěžení v přátelském duchu, legraci apod., by neměl u akcí VTV chybět. Nikdy by ale také neměl přerůst v benevolenci především vůči bezpečnostním zásadám nebo dokonce v neodpovědnost či následnému poškozování reputace vojáků (Konrád, 2007).

2.3.5.5 Právní a vědeckovýzkumné zajištění

Právně-legislativní zajištění bylo již podrobně popsáno v podkapitole „Legislativní zabezpečení“. Jedná se o poskytnutí právní jistoty pro osoby pověřené vedením výcviku za podmínek, že oni sami právní rámec dodržují. Tato právní jistota vychází především

z preventivních opatření jako je dodržování didaktických zásad, metodiky a organizování zaměstnání podle předem schválené příslušné dokumentace. S touto prevencí je spojeno i kvalitní materiální zabezpečení a včasné a účinné poskytnutí první pomoci.

Vědeckovýzkumné zajištění spočívá v získávání a předávání získaných informací dalším složkám rezortu MO. Jedná se např. o testování tělesné výkonnosti a vzdělávání osob určených k vedení zaměstnání s TV tematikou.

2.3.6 VTV a sport ve volném čase

Volný čas lze chápat jako záležitost svobodné volby, časový prostor, formu činnosti, symbol sociálního statusu, sociální nástroj a funkci sociálních skupin a životního stylu (Slepičková, 2005).

Uvedené znaky volného času ukazují, že ten je velice různorodou záležitostí. Mnohdy se stírá i uměle stanovená hranice mezi prací a volným časem. K tomu, aby se jednalo o volný čas, musejí být současně splněny čtyři podmínky (Csikszentmihalyi, 1975):

- v danou chvíli jedinec nemá vůči ničemu a nikomu žádné povinnosti,
- prováděná činnost je výsledkem svobodného výběru,
- činnost přináší uspokojení,
- v dané kultuře je prováděná činnost považována za činnost ve volném čase.

Zda se jedná o činnost ve volném čase je dáno nikoliv činností samou, ale tím, kdo ji vykonává (Tinsley and Tinsley, 1982).

Volný čas lze v souhrnu definovat jako dobu, časový prostor, v němž jedinec nemá žádné povinnosti vůči sobě ani jiným lidem a v němž se pouze na základě svého vlastního svobodného rozhodnutí věnuje vybraným činnostem. Tyto činnosti ho baví, přinášejí mu radost a uspokojení a nejsou zdrojem trvalých obav či pocitů úzkosti (Slepičková, 2005).

VTV je mnohdy špatně chápána ve smyslu jejího místa a role ve vojenské (služební) tělovýchově. Problém je v nejasnostech a špatném chápání nezasvěcených lidí, kteří nerozlišují VTV jakožto výkon zaměstnání od soukromých aktivit vojáků, i když sportovních a třeba i pod vedením tělovýchovného pracovníka, ale v době osobního volna vojáků. Případné využívání vojenského materiálů a zařízení není opodstatněné a vojáci de facto uspokojují své potřeby ve svém volném čase za vládní peníze.

Právní důvody pro rozvíjení soukromých aktivit za prostředky státu pominuly v roce 1990 po dvou aktech parlamentu, jimiž:

- zrušil zákon č. 68/1956 Sb., o organizaci tělesné výchovy ze dne 20. prosince 1956,
- vydal zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů ze dne 27. března 1990.

Zrušením zákona č. 68/1956 Sb., stát bez náhrady rezignoval na řídicí roli v soustavě tělovýchovných aktivit a vydáním zákona č. 83/1990 Sb., byly (podle jeho právního výkladu) zařazeny tyto aktivity stejně jako jiné „koníčky“ lidí (různá společenství, svazy a kluby, výtvarnictví aj.), mezi soukromé zájmy občana (Konrád, 2007).

Vzhledem k respektování tohoto zákona O sdružování občanů je důležité a opodstatněné rozlišovat akce VTV a akce zájmových sportovních sdružení aj. Zájmový kroužek ve vojenském prostředí nám může připomínat již dříve zmíněný předpis Těl-1-1, který má jako jeden z hlavních úkolů zapojit do aktivního provádění MSC co největší počet vojáků z povolání (dále jen VZP), posluchačů a žáků vojenských škol, rodinných příslušníků VZP, vojenských důchodců v době volna, zejména o sobotách a nedělích (Těl-1-1, 1989).

Toto pojetí je již dobou dávno překonané.

Podstatou rozdílu mezi VTV a soukromou zálibou VZP je to, že jako služební činnost není možné uznat individuální potřeby uspokojované spontánně. Pro pochopení daného faktu je třeba reálně vnímat jejich charakteristiku, tj. především to, proč je nelze spojovat a v čem se tyto aktivity liší (Konrád, 2007).

Jak již bylo výše uvedeno VTV je činnost řízená velitelem v pracovní době VZP a do osobního volna VZP není možno zasahovat jakýmkoliv způsobem. I když je v zájmu zaměstnavatele, aby vojáci sportovali v době svého volna, současná právní legislativa neumožňuje využívání vojenských sportovních zařízení, náradí a náčiní k tomuto účelu zdarma a vojáci jsou odkázáni si hradit sportovní aktivity ze svých finančních prostředků, což může některé vojáky od zájmu sportovat dokonce odradit.

Stát potažmo rezort MO musel reagovat na změnu v legislativě (zákona č. 83/1990 Sb.) tím, že dále nemohl považovat např. aktivity Vojenských tělovýchovných jednot a jejich sportovních oddílů za služební činnost.

Profesionální tělocvikář musí být schopen tyto dvě rozporné právní polohy sportu (služební i soukromou) v armádě rozlišovat a neslužební akce za služební finanční a materiálové prostředky nepodporovat (Konrád, 2007).

Pokud by docházelo k tomuto „soukromému provádění sportu“ za státní peníze, je povinností tělovýchovného pracovníka informovat nadřízeného o této nesrovnalosti a o možném riziku obvinění ze zneužití pravomoci.

Pracovníci odpovědní za ubytovací a stavební službu, popř. logistiku, mají v těchto případech povinnost uplatňovat finanční náhrady za pronájem zařízení, náčiní, náradí a za spotřebu energie aj. Problém zabezpečování sportovních i jakýchkoliv jiných pohybových aktivit mimo akce VTV má v současné době zřejmě jedinou právně průchodnou alternativu. Tou by snad mohlo být využívání finančních prostředků vyčleňovaných v rámci programu prevence proti sociálně nežádoucím jevům. Není ale jisté, zda v praxi je tento postup vůbec reálný (Konrád, 2007).

3 CÍLE, ÚKOLY, VÝZKUMNÉ OTÁZKY, HYPOTÉZY

Po rozdělení České a Slovenské federativní republiky k 31. 12. 1992 až do současnosti bylo vydáno mnoho rozkazů a nařízení, které zajišťují legislativní rámec fungování tělesné výchovy a sportu v AČR (Oberman, 2001).

Jednou z nových oblastí výcviku a přípravy vojenských profesionálů je také VTV jako autonomní složka systému služební tělesné výchovy. Bohužel některé právní záležitosti z této oblasti nebyly doposud vyřešeny a i podvědomí některých tělovýchovných pracovníků o této oblasti je značně zkrácené.

Tato diplomová práce by mohla ujasnit nesourodé nahlížení na VTV a umožnit tak její častější využívání, ale zároveň zamezit jejímu zneužívání.

3.1 Cíl práce

Cílem práce je zjistit, jaký je současný stav VTV v AČR. Zjistit jaké jsou nejčastěji využívané oblasti (obsah) VTV a v jakém stavu je materiální zajištění jednotlivých vojenských útvarů /zařízení pro zabezpečení akcí VTV.

Dále je cílem zjištění nejčastěji provozovaných a nejvíce oblíbených sportů v oblasti VTV.

V neposlední řadě poukázat na zjištěné nedostatky v oblasti VTV a navrhnout jejich možné řešení

3.2 Úkoly práce

- studium podkladů zabývajících se sestavováním dotazníků,
- sestavení vhodného dotazníku,
- zjištění kontaktních adres respondentů,
- kontaktování respondentů a odeslání dotazníků,
- sběr a analýza dat.

3.3 Výzkumné otázky

- Jaká je oblíbenost (atraktivita) sportu z nabídky výběrové TV?
- Kolik vojáků tuto nabídku využívá a zda se jedná o stále ty samé vojáky?
- Jaké organizační formy se na daném útvaru (zařízení, středisku) uplatňují a v jaké míře?
- Jaké jsou materiální možnosti daného útvaru (zařízení, střediska) k zabezpečování akcí výběrové TV?
- Jaké jsou rozdíly mezi jednotlivými útvary ?
- Jak jednotlivé útvary nahlíží na výběrovou TV?

3.4 Hypotézy

Z absolvovaných stáží u některých útvarů předpokládám rozdílný způsob realizace VTV u brigády (štábu) a u praporu. Můžeme předpokládat, brigáda jakožto řídicí článek bude mít méně pohybu během služební doby. Naproti tomu prapor lze pokládat za článek výkonný a tudíž krom povinných hodin tělesné přípravy, mají dostatek pohybu při plnění služebních úkolů v terénu apod. Samozřejmě záleží na specializaci jak praporu tak i brigády.

Proto bude záležet zda vojenský útvar / zařízení je zaměřeno spíše na tělesně aktivní pracovní činnosti nebo pasivní činnosti (průzkumný útvar vs. středisko elektronického boje).

Dále budou mít velký vliv na zkoumanou oblast finanční možnosti jednotlivých útvarů a s tím spojené materiální zabezpečení akcí VTV.

V neposlední řadě se domnívám, že povědomí o VTV je u mnoha útvarů / zařízení zkreslené a nerozlišují VTV jakožto součást služebního výkonu od soukromých kroužků VZP.

U PR s tělovýchovným programem předpokládáme vysokou účast rehabilitantů na zaměstnáních i na účasti PR samotné.

4 METODICKÁ ČÁST

4.1 Popis souboru

Dotazovanou skupinou byli tělovýchovní pracovníci nebo osoby pověřené vedením tělesné přípravy vojáků na různých vojenských útvech / zařízeních AČR. Ti mají největší přehled o stavu VTV na jejich útvaru / zařízení, protože pro vedení a organizování této oblasti jsou pověřeni právě tito pracovníci.

Informace o stavu VTV u svých útvarů / zařízení poskytlo 13 tělovýchovných pracovníků rezortu MO. Soubor můžeme rozdělit na tři složky, kde první složku tvoří NTv na stupni brigáda ($n = 6$), druhou složku tvoří NTv, instruktoři a další osoby zodpovědné za stav tělesné připravenosti u svých útvarů / zařízení ($n = 5$). Poslední složku tvoří samostatná skupina, kterou jsou Střediska tělesné výchovy a sportu MO (dále jen STVS), které se řídí trochu jinými pravidly oproti předchozích dvou složek ($n = 2$).

Další zkoumanou oblastí je vyhodnocování PR s tělovýchovným programem (PR-I-T). Jedná se o shromáždění vyhodnocení PR-I-T řídicích PR z devíti vojenských lázeňských rekreačních zařízení ($n = 10$). Celkově můžeme hovořit o 51 zaslaných a vyhodnocených PR-I-T ($n = 51$) od tělovýchovných pracovníků, kteří řídili PR v roce 2008. Těchto rehabilitací se zúčastnilo 3660 rehabilitantů ($n = 3660$).

4.2 Předpokládaný průběh akcí

- září 2008 – prosinec 2008: shromáždění potřebných teoretických podkladů a studium literatury,
- říjen 2008 – listopad 2008: shromáždění vyhodnocení PR-I-T zaslaných řídicím PR na GŠ,
- listopad 2008: zpracování dat získaných z vyhodnocení PR-I-T,
- listopad 2008 – prosinec 2008: sestavení dotazníku ve spolupráci s vedoucím práce,
- leden 2009: výběr vojenských útvarů / zařízení vhodných pro dotazníkové šetření,
- leden 2009: kontaktování osob pověřených k vedení tělesné přípravy na vybraných útvarech či zařízeních,
- únor 2009 – březen 2009: zpracování a analýza dat.

4.3 Metody analýzy dat

K systematickému, přehlednému a srozumitelnému utřídění a charakterizování nasbíraných údajů jsme použili metodu deskriptivní statistiky. V této metodě jsou sesbírané údaje jakýmsi „meziproduktem“, který je třeba dále uspořádat a sumarizovat (Ferjenčík, 2000).

Podle charakteru zpracovaných dat bude rozhodnuto o způsobu prezentace výsledků – volba diagramů, tabulek, grafů a dalších grafických znázornění.

5 VÝSLEDKY

Výsledky jsou v této části rozděleny do dvou skupin:

- výsledky získané dotazníkovým šetřením,
- údaje získané z vyhodnocení PR-I-T.

5.1 Výsledky získané dotazníkovým šetřením

Dotazníkového šetření se celkem zúčastnilo 13 respondentů. Pět respondentů bylo z brigádního velení a jeden respondent zastupoval „Leteckou základnu“, která je v struktuře na stejné úrovni jako brigáda. Proto byla začleněna do stejné výzkumné skupiny – „Brigáda“.

Podobně byly sloučeny do stejné skupiny útvary na stupni „Prapor“ a „Oddíl“. Do šetření se zapojily tři prapory a dva oddíly, které jsou opět strukturou na stejné úrovni.

Poslední třetí skupinou jsou „Střediska tělesné výchovy a sportu MO“ (dále jen STVS). Jedná se o dvě STVS, která se podílela na vyplňování dotazníků.

Pro snazší identifikaci v tabulce č. 2 jsme použili číslování jednotlivých respondentů (Brigáda 1 – 6, Prapor 1 – 5, STVS 1 – 2).

Na první otázku z dotazníku „O jaký stupeň velení se jedná?“ zodpovědělo všech 11 respondentů, že se jedná o vojenský útvar.

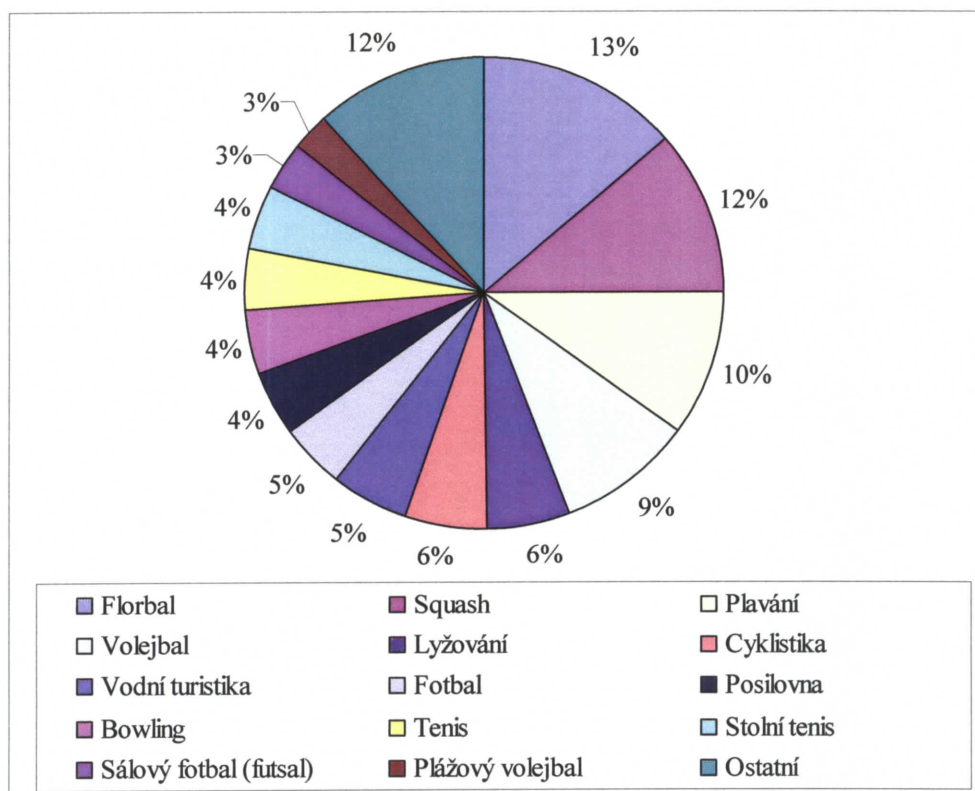
Co se týče 2 respondentů z STVS, tak jeden uvedl, že STVS je vedeno jako „vojenský útvar“ a druhý jako „vojenské zařízení“. Oba ale museli zaškrtnout „Středisko TVS“, protože byli ve vyhodnocování vedeni jako speciální skupina.

V další otázce měli respondenti uvést nabídku sportů ve VTV. Nejprve měli uvést pořadí podle četnosti provozování a poté k jednotlivým sportům přiřadit počet vojáků, kteří danou sportovní nabídku navštěvuje. Graf č. 1 znázorňuje pořadí sportů podle toho, jak se u útvaru často provozují.

Pro úplnost dat je třeba vyjmenovat jednotlivé sporty, které respondenti uváděli v dotaznících:

Běh (kondiční), bowling, cyklistika, florbal, fotbal, lední hokej, lezení, lyžování, MUSADO, nohejbal, pěší turistika, plavání, plážový volejbal, posilovna, sálový fotbal (futsal), squash, stolní tenis, šipky, tenis, úpolové sporty, vodní turistika a volejbal.

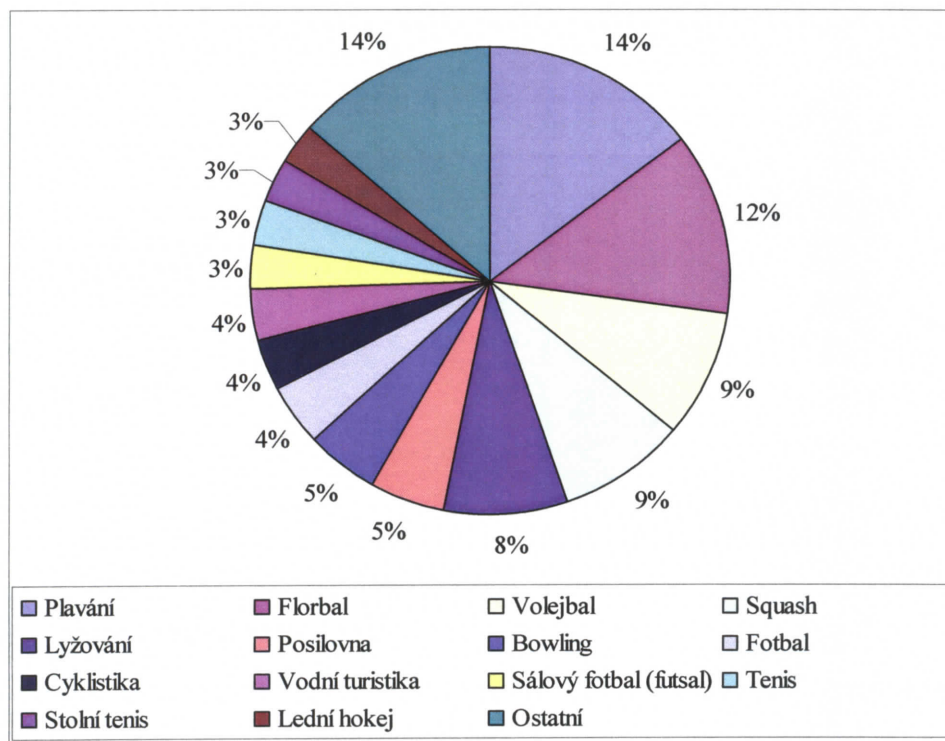
Ty které nejsou uvedeny v grafu jsou vedené ve skupině jako „ostatní“.

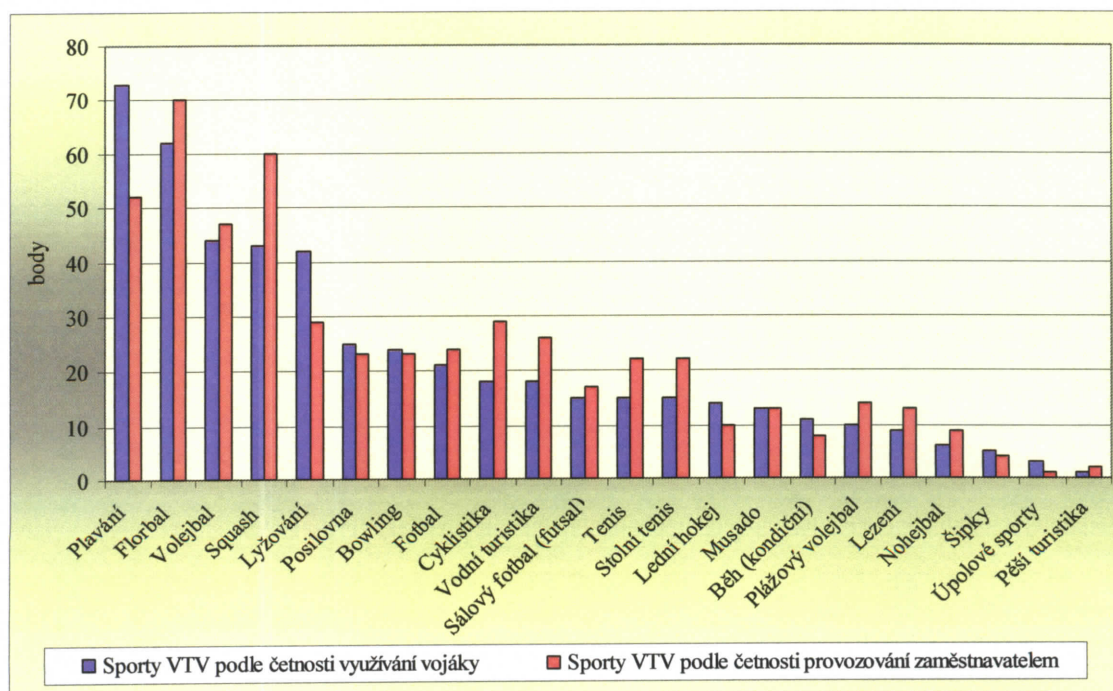
Graf č. 1: Procentuelní zastoupení sportů VTV podle četnosti provozování zaměstnavatelem

Graf č. 2 znázorňuje jednotlivé sporty v procentech podle toho, kolik vojáků daný sport navštěvuje. Nejedná se o totéž, neboť mezi pořádáním a účastí hraje důležitou roli spousta faktorů jako je např.: kapacita sportovních zařízení, zájem a s tím spojená atraktivita nabízených sportovních akcí, lokality a vzdálenost sportovních zařízení atd.

Rozdíl mezi jednotlivými způsoby nahlížení na sportovní nabídku ve VTV řeší graf č. 3. Body u jednotlivých sportů (1 – 73 bodů) znamenají součet jednotlivých bodů, které byly k daným sportům přiděleny podle předem určeného klíče.

Graf č. 2: Procentuelní zastoupení sportů VTV podle četnosti využívání vojáky

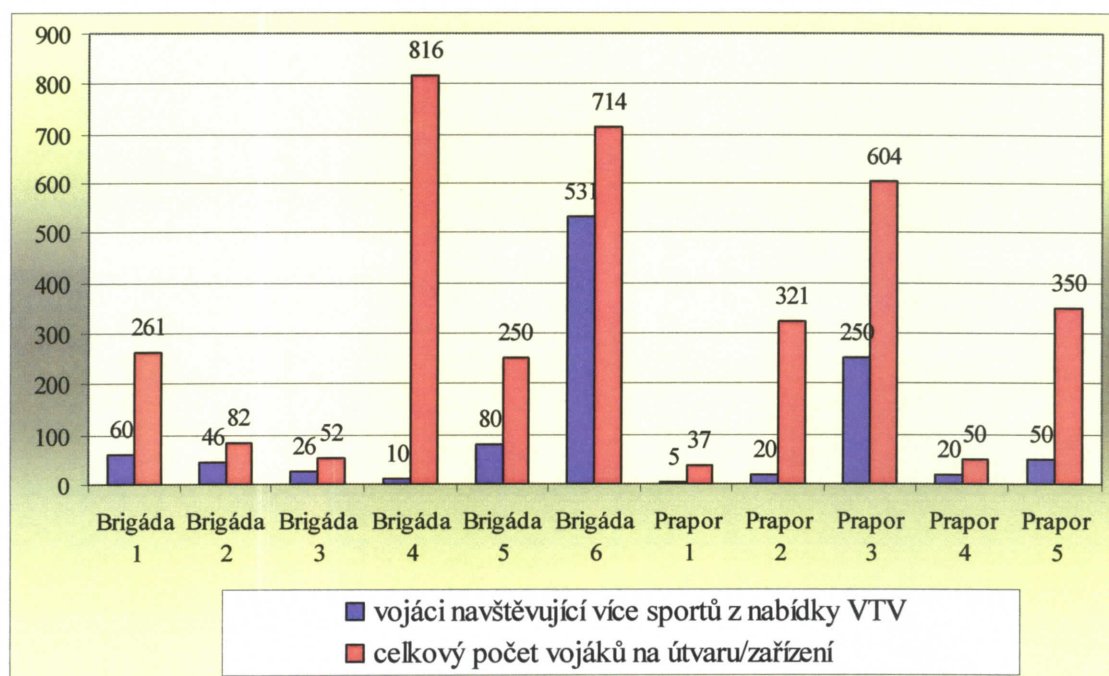

Graf č. 3: Porovnání sportů VTV podle četnosti využívání vojáky a provozování zaměstnavatelem

Na otázku zda navštěvují stejní vojáci více sportů z nabídky VTV než jeden odpověděli všichni respondenti jednohlasně „ano“. Na tuto otázku navazovala další, která zjišťovala o jaký počet z celkového počtu vojáků se jedná.

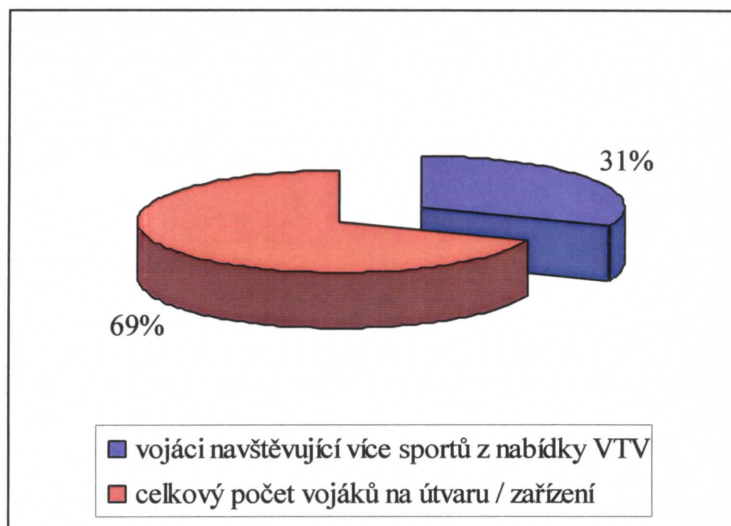
Tuto otázku nemuseli zodpovídat tělovýchovní pracovníci z STVS, neboť nemají a je téměř nemožné mít, takový přehled o vojácích nejen „svých“, ale i z cizích útvarů, kteří využívají Tv nabídku STVS.

Kolik vojáků z celkového počtu jednotlivých vojenských útvarů navštěvuje více sportů než jeden znázorňuje graf č. 4. Je to důležitý údaj vzhledem k tomu, že nemůžeme sečíst počet vojáků, kteří navštěvují jednotlivé Tv nabídky z VTV, když jeden voják – sportovní nadšenec – může navštívit třeba 4 sportovní akce.

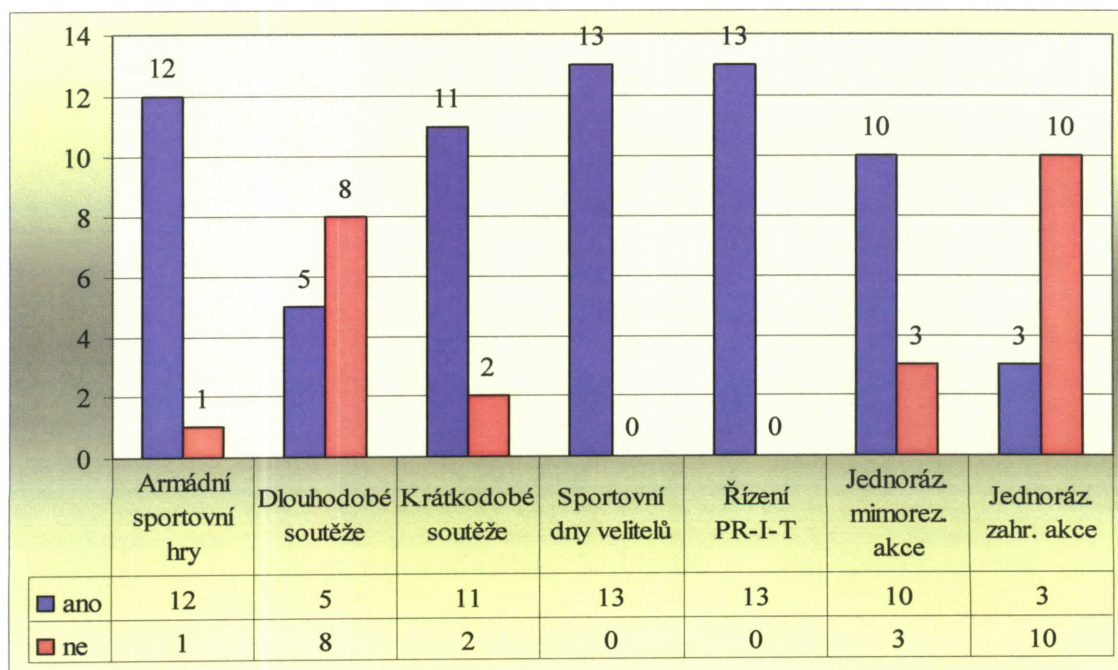
Graf č. 4: Poměr vojáků navštěvujících více sportů k celkovému počtu vojáků

V grafu č. 4 jsou rozepsány jednotlivé brigády a prapory. Co se týče brigády a praporu jako celku, tak z 2175 vojáků z brigád navštěvuje víc sportovních nabídek 753 vojáků (tj. 34,62 %). Celkový počet vojáků z praporů je 1362 a víc jak jednu sportovní akci navštěvuje 345 vojáků (tj. 25,33 %). Celkové procentuelní vyjádření, tzn. brigády plus prapory, znázorňuje graf č. 5. Jedná se 1098 vojáků z 3537.

Graf č. 5: Procentuelní vyjádření vojáků navštěvujících více sportů z celkového počtu

Další oblastí, kterou dotazníkové šetření zkoumalo, byly organizační formy ve VTV. A to jestli útvary či STVS uplatňují jednotlivé druhy organizačních forem (graf č. 6) a jestli ano, kolikrát do roka tuto formu provádějí (tabulka č. 2).

Graf č. 6: Uplatňování organizačních forem u útvarů

Tabulka č. 2: Znázornění frekvence využívání organizačních forem VTV za rok

	Armádní sportovní hry	Dlouhodobé soutěže	Krátkodobé soutěže	Sportovní dny velitelů	Preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem	Jednorázové mimorezortní akce	Jednorázové zahraniční akce
Brigáda 1	1	8	6	4	1	5	0
Brigáda 2	8	6	3	4	1	1	0
Brigáda 3	3	0	0	12	1	2	0
Brigáda 4	4	0	8	6	3	0	1
Brigáda 5	15	0	4	5	1	3	2
Brigáda 6	14	2	2	6	3	2	1
Prapor 1	10	1	1	9	1	1	0
Prapor 2	10	0	0	7	1	1	0
Prapor 3	9	0	12	12	2	1	0
Prapor 4	0	12	2	12	1	0	0
Prapor 5	1	0	10	5	1	2	0
Středisko TVS 1	4	0	2	12	1	0	0
Středisko TVS 2	6	0	2	10	10	2	0
průměr	6,538	2,231	4	8	2,077	1,538	0,308
medián	6	0	2	7	1	1	0
modus	1	0	2	12	1	1	0
Brigáda (1 – 6)							
průměr	7,5	2,667	3,833	6,167	1,667	2,167	0,667
medián	6	1	3,5	5,5	1	2	0,5
Prapor (1 – 5)							
průměr	6	2,6	5	9	1,2	1	0
medián	9	0	2	9	1	1	0
Středisko TVS (1 – 2)							
průměr	5	0	2	11	5,5	1	0
medián	5	0	2	11	5,5	1	0

Co se týče kolonky „Řízení PR-I-T“, tak znamená kolik TV pracovníků se zúčastňuje řízení PR s tělovýchovným programem. Z odpovědí vyplývá, že se všichni respondenti podílí na řízení PR a někteří dokonce dvakrát do roka.

Další organizační formou, kterou všichni uplatňují, jsou sportovní dny velitelů. Hojně se dále uplatňují ASH, krátkodobé soutěže a jednorázové mimoresortní akce. Horší už to je s dlouhodobými soutěžemi, které uplatňuje pouze 38 % respondentů. Nejméně provozovanou organizační formou VTV jsou jednorázové zahraniční akce. Jistě zde hrají důležitou roli finanční náklady, které jsou spojené se zahraničními cestami. Z výsledků můžeme říct, že na jednorázové zahraniční sportovní akce ze všech dotazovaných, vyjely pouze 3 brigády.

Další dvě otázky byly zaměřeny na zjištění materiálního zabezpečení u jednotlivých vojenských útvarů a STVS. Zjišťovali jsme na jaké úrovni je TV materiál u útvarů a STVS, kterých jsme se dotazovali (tabulka č. 3) a jaká je jeho tendence – zda se úroveň materiálního zabezpečení zvyšuje, stagnuje či dokonce klesá (tabulka č. 4).

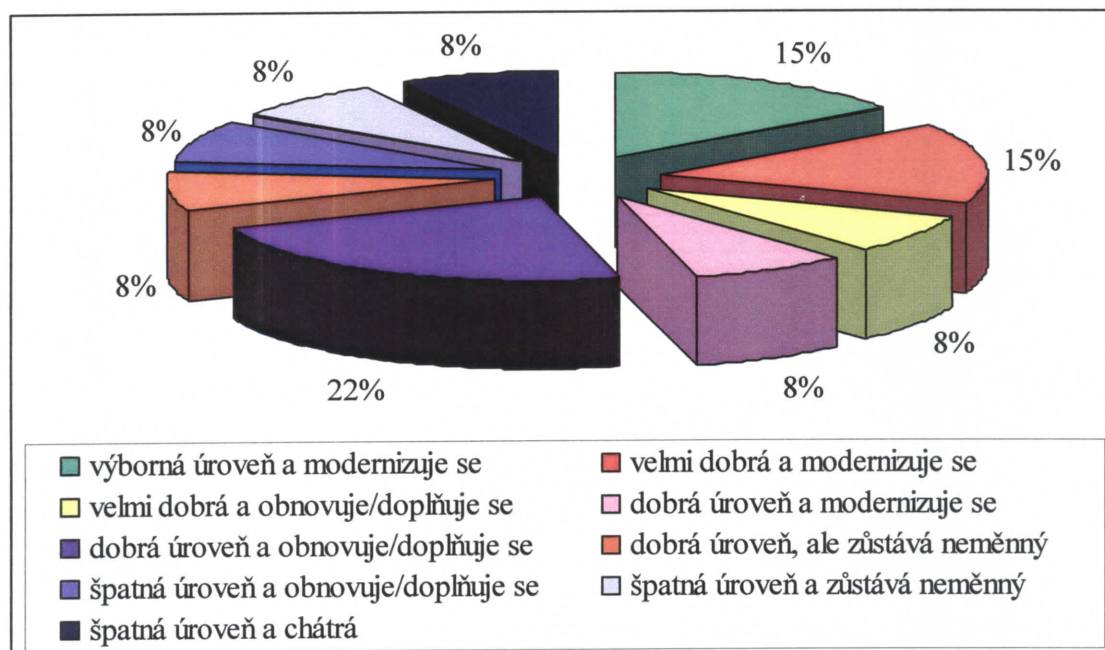
Vztah mezi těmito dvěma otázkami řeší graf č.7.

Tabulka č. 3: Úroveň materiálního zabezpečení akcí VTV u respondentů

	Absolutní četnost	Relativní četnost (%)
Výborná úroveň	2	15,38
Velmi dobrá úroveň	3	23,08
Dobrá úroveň	5	38,46
Špatná úroveň	3	23,08
Velmi špatná úroveň	0	0
	13	100

Tabulka č. 4: Tendence TV materiálu na jednotlivých útvarech / STVS

	Absolutní četnost	Relativní četnost (%)
modernizuje se	5	38,46
obnovuje / doplňuje se	5	38,46
zůstává neměnný	2	15,38
chátrá	1	7,7
	13	100

Graf č. 7: Vztah mezi materiální úrovní a jeho tendencí

Další tabulka (tabulka č. 5) znázorňuje vyhodnocené výsledky ze dvou otázek řešící personální zabezpečení. Kolik je na útvaru systematizovaných a nesytematizovaných Tv pracovníků a kolik se jich zapojuje do vedení akcí VTV.

Tabulka č. 5: Personální zabezpečení ve vztahu k zajišťování akcí VTV

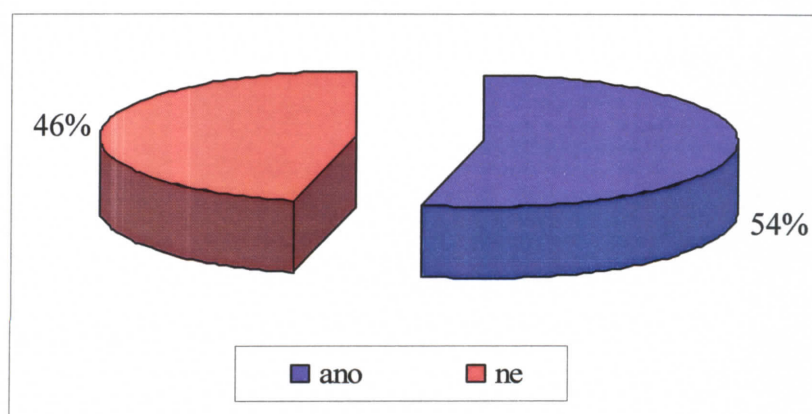
	TV pracovníci		zapojuje se do vedení VTV	%
	systematizovaní	nesystematizovaní		
Brigáda	1	2	2	67
Brigáda	1	2	3	100
Brigáda	1	0	1	100
Brigáda	4	9	13	100
Brigáda	1	0	1	100
Brigáda	5	2	4	57
Prapor	1	4	5	100
Prapor	1	0	1	100
Prapor	1	0	1	100
Prapor	1	3	1	25
Prapor	1	0	1	100
Středisko TVS	6	2	7	88
Středisko TVS	8	0	8	100

Celkem překvapivé výsledky vyplynuly z otázky „Odlišujete VTV od soukromých kroužků v osobním volnu vojáků (i když je pod vedením Tv pracovníka)?“. Můžeme říci, že na brigádě je buď větší podvědomí o tomto rozdílu, a proto tyto dva pojmy rozlišují, nebo že na praporech toto podvědomí sice je také, ale záměrně tyto dva pojmy nerozlišují (tabulka č. 6). Střediska TVS by měla mít dobrou informovanost z této oblasti, ale přesto jedno STVS tyto dvě oblasti nerozlišuje. Je to zapříčiněno tím, že pracovní doba STVS trvá do večerních hodin (22⁰⁰), což znamená po běžné služební době vojáků, kteří STVS navštěvují. Navštěvují je hlavně vojáci různých součástí a není reálné zajišťovat pracovníky STVS, mají-li tyto aktivity uloženy veliteli a příslušnou formou kompenzovány. Proto nelze tyto dvě složky rozlišovat v praxi.

Tabulka č. 6: Rozlišujete VTV od soukromých kroužků?

	Brigáda	Prapor	STVS	Celkem
ano	5	1	1	7
ne	1	4	1	6

Celkově, ze všech 13 respondentů, rozlišuje akce VTV od soukromých kroužků vojáků sedm respondentů a šest respondentů tyto dvě rozdílné oblasti slučují do jedné oblasti (graf č. 8).

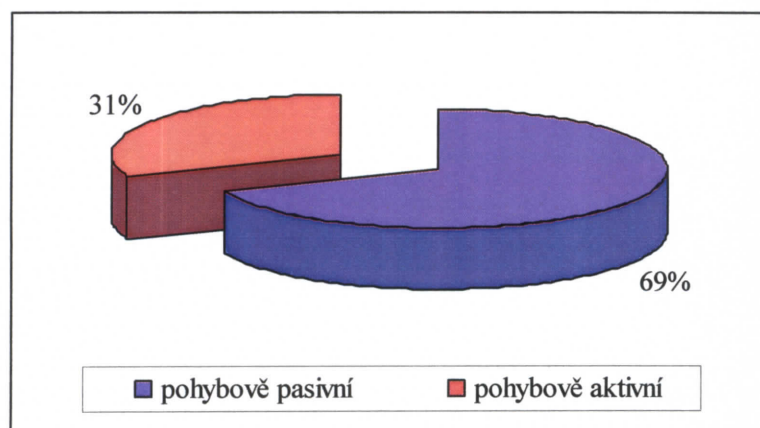
Graf č. 8: Procentuelní vyjádření rozlišování VTV od soukromých kroužků u všech respondentů

Když se vrátíme k otázce, která řešila nabídku sportů ve VTV, můžeme si všimnout, že TV pracovníci uváděli do akcí VTV i sporty z oblasti speciální tělesné přípravy (dále jen STP). Ze čtyřech respondentů, kteří uvedli sport z oblasti STP, tři respondenti nerozlišují akce VTV od soukromých kroužků a pouze jeden respondent ano. Jednalo se o Leteckou základnu – stupeň brigády.

Poslední otázka dotazníku zjišťovala, jaký druh pracovní činnosti převládá u útvarů či STVS. Zda se jedná spíše o pohybově pasivní (sedavý) nebo pohybově aktivní.

Ačkoliv se může zdát, že profese VZP je spíše aktivní, výsledky tomu tak nenaznačují. Problém je, že ačkoliv se jedná např. o bojový útvar, tak pro zajištění výcviku potřebují spoustu dalších lidí (velitelská rota, rota logistiky, rota zbraní, obvaziště atd.), kteří mají sedavý charakter práce.

Celkově ze všech 13 respondentů odpovědělo 9 pro pohybově pasivní (sedavý) a 4 pro pohybově aktivní druh pracovní činnosti (graf č. 9).

Graf č. 9: Přebíhající druh činnosti u vojenských útvarů

5.2 Údaje získané z vyhodnocení PR-I-T

Podle Směrnice ředitele VLRZ k zabezpečení preventivních rehabilitací PR-I-T s tělovýchovným programem (2001) musí při ukončení PR-I-T s tělovýchovným programem vypracovat osoba určená k řízení rehabilitace vyhodnocení. Ve vyhodnocení uvést úspěšnost PR-I-T, požadavky účastníků PR-I-T a případné nedostatky a způsob, kterým byly řešeny či návrh na jejich vyřešení. Vyhodnocení má za úlohu objasnit, zda byly splněny hlavní cíle PR-I-T, a tak dodržen RMO č. 46 ze dne 6. prosince 1999.

Na základě těchto odeslaných vyhodnocení na GŠ jsem přepisem a úpravou těchto dat vytvořil vlastní tabulky s údaji o proběhlých PR (příloha č. 5). Vzhled a struktura vyhodnocení PR nebyly nijak dány a osoby určené k řízení PR si ji vyhodnocovali slovně podle jejich libosti. Od 1. 1. 2009 je v platnosti tabulka určená pro tato vyhodnocení, podle které mají vyhodnocení řídicích PR jednotnou strukturu (příloha č. 4).

Vyhodnocení PR-I-T zaslalo celkem 51 osob určených k jejich řízení. Rehabilitace probíhaly na 10 zařízeních VLRZ z čehož je 9 vojenských zotavoven (dále jen VZ) a jedna vojenská lázeňská léčebna (dále jen VLL):

- VZ Špičák na Šumavě,
- VZ Bedřichov,
- VZ Malý Šišák,
- VZ Ovčárna pod Pradědem,
- VZ Dyje – Vranov a VZ Dyje – Bítov,
- VZ Lipno – Olšina,
- VZ Lipno – Hůrka,
- VZ Měřín,
- VLL Jeseník.

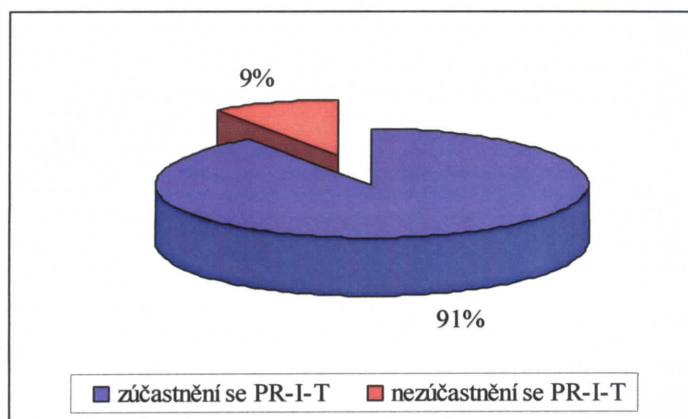
Na těchto jednotlivých zařízeních VLRZ jsou stanoveny maximální počty účastníků pro tělovýchovné programy (Směrnice ředitele VLRZ, 2001). Tyto počty

a možnou kapacitu zařízení VLRZ v porovnání se skutečnou účastí rehabilitantů na PR znázorňuje tabulka č. 7.

Tabulka č. 7: Maximální počty účastníků PR-I-T v závislosti na zařízení VLRZ a době konání turnusu a porovnání možné kapacity zařízení VLRZ se skutečným počtem rehabilitantů

Zařízení VLRZ pro organizování PR-I-T s tělovýchovným programem	Maximum rehabilitantů na jeden turnus <i>Letní program</i>	Možná kapacita zařízení VLRZ / skutečný počet rehabilitantů	Maximum rehabilitantů na jeden turnus <i>Zimní program</i>	Možná kapacita zařízení VLRZ / skutečný počet rehabilitantů
VZ Špičák na Šumavě	100 osob	-	100 osob	600 / 446
VZ Bedřichov	250 osob	1000 / 348	250 osob	1000 / 240
VZ Malý Šišák	70 osob	-	70 osob	420 / 344
VZ Ovčárna pod Pradědem	90 osob	-	80 osob	240 / 141
VZ Dyje - Vranov	150 osob	300 / 146	-	-
VZ Dyje - Bítov	160 osob	320 / 140	-	-
VZ Lipno - Olšina	105 osob	315 / 212	-	-
VZ Lipno - Hůrka	87 osob	348 / 296	75 osob	300 / 292
VZ Měřín	100 osob	1100 / 955	-	-
VLL Jeseník	184 osob	-	184 osob	368 / 100

PR se zúčastnilo celkem 3660 rehabilitantů ze 4043 nahlášených rehabilitantů (graf č. 10). Což znamená, že celkem se PR nezúčastnilo 383 rehabilitantů, kteří obdrželi poukaz na PR.

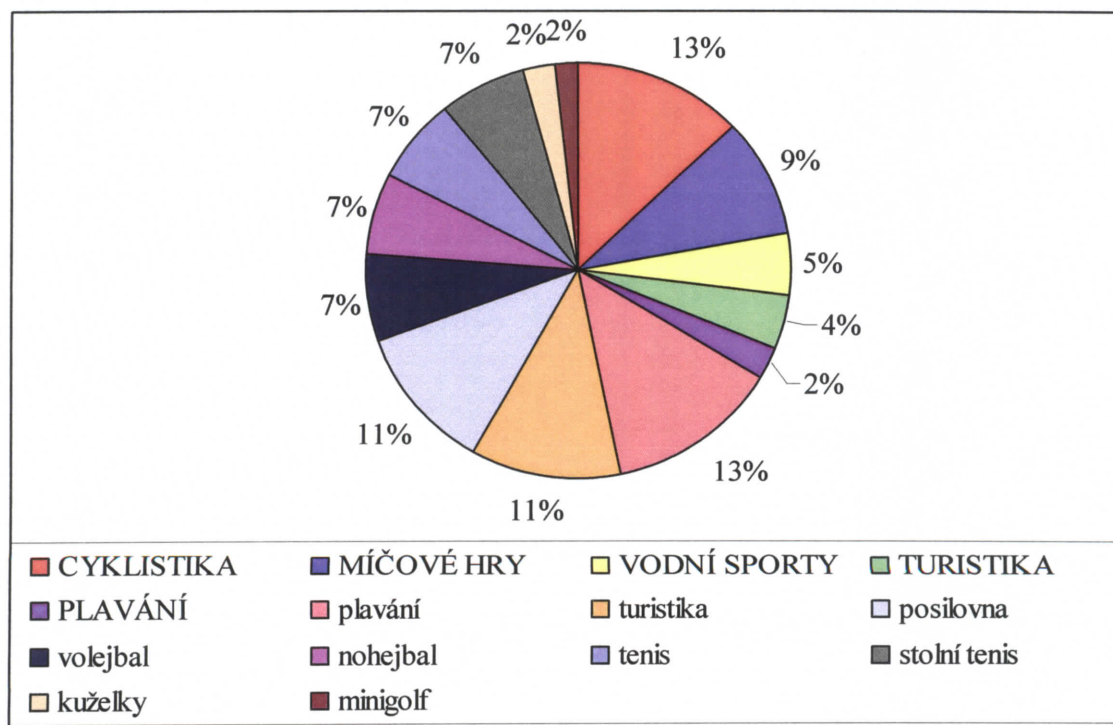
Graf č. 10: Procentuelní znázornění účasti rehabilitantů na PR-I-T

Z 51 proběhlých PR bylo 25 PR se zaměřením na zimní sporty a 26 PR se zaměřením na letní sporty. Celkem se přihodilo na těchto rehabilitacích 25 úrazů. Šest úrazů se přihodilo na PR se zaměřením na letní sporty – jednalo se o podvrtnuté kotníky apod. Zimní sporty jsou nebezpečnější v tomto směru. Celkem se přihodilo 19 úrazů na PR se zaměřením na zimní sporty – jednalo se především o zlomeniny dolních končetin, klíčních kostí apod.

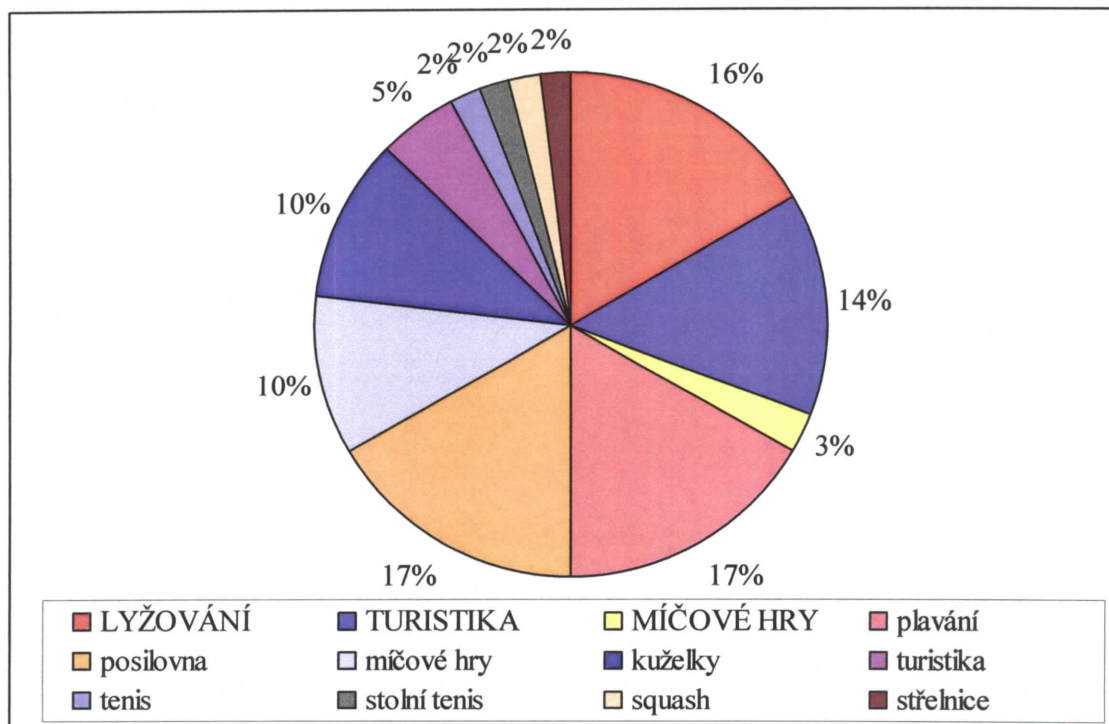
Náplň PR se dělí na hlavní a doplňkovou. Ze zpracování vyhodnocení PR-I-T byly zjištěny údaje o četnosti a o jaké druhy sportů se jedná (graf č. 11 a graf č. 12).

Nejedná se o procentuelní vyjádření sportů v daném turnuse, ale o četnost uvádění sportů hlavní a doplňkové nabídky jednotlivými řídicími PR.

V těchto dvou následujících grafech jsou sporty představující hlavní náplň PR psány velkými písmeny a sporty, které představují doplňkovou náplň PR jsou psány malými písmeny.

Graf č. 11: Procentuelní vyjádření sportů hlavní a doplňkové náplně se zaměřením na letní sporty

Graf č. 12: Procentuelní vyjádření sportů hlavní a doplňkové náplně se zaměřením na zimní sporty

Mezi další sporty a aktivity prováděné na zařízeních VLRZ v rámci PR-I-T patřily:

- billiard, bowling, golf, kondiční běh, kondiční cvičení, kulečník, léčebné procedury, petanque, regenerační procedury (masáže, sauna, vířivka, baleno, solná jeskyně, floating atd.), ricochet, rybaření, skalpy, turistika na sněžnicích, úpoly, závody motokár,
- zájezdy a výlety: - hokejové utkání v Českých Budějovicích, návštěva muzea Lešany, návštěva skláren, výlet do Českého Krumlova, Horní Plané a výlet na Lipno, Sportovní centrum Bruntál a Wellness centrum ve Frymburku,
- přednášky řídících na témata: lyžování, mazání lyží, rizika při pobytu na horách apod.,
- poradenství TV pracovníka v oblasti tréninku – sestavování tréninkového plánu pro plavání a výroční přezkoušení.

Oblíbené aktivity a sporty či sporty s vysokou účastí byly tyto:

- bazén – kondiční plavání, cykloturistika, fotbal, kuželky, pěší turistika, posilovna, regenerační procedury, squash, vodní turistika, volejbal a zájezdy.

Řídící PR-I-T při vyhodnocování rehabilitace hodnotili průběh PR (pozitiva a negativa průběhu PR), nedostatky a návrhy na řešení nedostatků. Hodnocení řídicích můžeme rozdělit na kladné a záporné.

Kladné hodnocení:

- chvála Tv materiálu, výbavy, dobrý technický stav materiálu VZ,
- chvála nákupu skialpových kompletů, sněžnic a lavinových setů,
- dobrá spolupráce s personálem VZ,
- dobrá spolupráce se zúčastněnými rehabilitanty,
- dobré pracovní zázemí,
- byly vytvořeny podmínky pro klidný průběh PR ze strany vedení,
- celková spokojenost s průběhem PR.

Záporné hodnocení:

- „Díky příjezdu rodinných příslušníků klesl zájem rehabilitantů a z PR se stala rodinná dovolená“,
- malá účast na organizovaných zaměstnáních, kritika neúčasti některých VZP, kteří nevyužili žádnou sportovní nabídku za celý průběh PR,
- nízká účast na kolektivních sportech,
- špatná skladba florbalových hokejek (pravá x levá),
- špatná kvalita volejbalových míčů,
- nedostatek cyklopřileb a bot na bowling,
- poškozená podlaha v hale,

- vlhký sklad,
- stížnost na exponovaný termín PR – návrh na vedení dvěma řídícími,
- Tv pracovník chce být seznámen s hodnocením ředitele zotavovny.

6 DISKUZE

V této kapitole se pokusíme shrnout získané poznatky a porovnat je s našimi hypotézami.

Na začátku této práce jsme uvedli domněnky, že v naší armádě není sjednocené reálné vnímání VTV, což se nám při analýze dat potvrdilo.

Hypotéza, že je rozdílný způsob jak vnímání, tak provádění VTV u vojenských útvarů či zařízení na stupni brigády a na stupni praporu, se nám potvrdila. Můžeme říci, že brigáda provádí akce VTV častěji než prapor (i v oblasti nejméně provozované organizační formy – jednorázové mimorezortní akce) až na výjimky, kdy prapor častěji organizuje sportovní dny velitelů a krátkodobé soutěže. Podle zjištěných údajů se lze domnívat, že brigáda má lepší povědomí o VTV. Totéž můžeme říci o STVS. Ty mají sice dobrou představu o VTV, ale okolnosti jim nedovolují ji rozlišovat od soukromých kroužků vojáků.

Hypotéza o tom, že má vliv způsob pracovní činnosti na VTV se nám nepotvrdila, neboť některé útvary samy uvedly, že jsou sice vedeny jako „bojové útvary“, ale pro zabezpečení bojové činnosti jednotky je zapotřebí velká spousta lidí, a proto uvedly, že převládající druh činnosti u jejich útvaru je pohybově pasivní (sedavý). Na základě takto uváděných informací nebylo možné najít vztah mezi převládající pracovní činností a VTV potažmo její četností provozování apod.

Spíše než pohybově aktivní či pasivní druh pracovní činnosti má vliv na možnosti organizování VTV materiální zabezpečení jednotlivých útvarů. Je logické, že pokud bude mít tělovýchovný pracovník vyčleněné větší množství peněz na nákup nového materiálu od velitele útvaru, tak tyto peníze využije a v závislosti na tom selepší materiální podmínky pro zajišťování akcí VTV. Povzbudivým faktem je, že materiální zabezpečení je u většiny útvarů na dobré úrovni. Jen 23 % respondentů uvedlo, že úroveň jejich materiálního zabezpečení je špatná a pouze jeden útvar uvedl, že jejich materiál chátrá. Jinak je v současnosti tendence materiál spíše modernizovat. Pokud jsou horší finanční poměry na útvaru, tak se TV materiál alespoň doplňuje a obnovuje.

Co se týče personálního zajištění, tak výsledky ukazují na to, že krom STVS, kde je více TV pracovníků, je na vojenském útvaru většinou jeden TV pracovník. Ten má možnost využívat vyškolené lidi, ale převážně je to on sám, kdo řídí akce VTV.

Při analýze údajů získaných z vyhodnocení PR-I-T jsme zjistili nedostatky, ale i klady spojené s organizováním PR pro VZP. Hypotéza o vysoké účasti vojáků na zaměstnáních i na účasti PR samotné se potvrdila částečně. Účast na PR byla poměrně vysoká – jen 9 % vojáků, kteří obdrželi poukaz na PR, se nedostavilo. To můžeme dávat za vinu náhlým a neodkladným událostem, které jsou pro vojáky důležitější než účast na PR či pro daného vojáka nevýhodná lokalita zařízení VLRZ, kde PR probíhá a s tím spojené odloučení od rodiny. Účast rehabilitantů na organizovaných zaměstnáních byla vesměs mizerná a v průběhu PR se zhoršovala. Aktivity byly prováděny spíše individuální formou nebo vůbec.

Mnoho řídících PR si stěžovalo na skutečnost, že s příjezdem rodinných příslušníků na zařízení VLRZ v druhé polovině PR, se tato rehabilitace určená pro regeneraci sil a kompenzaci zatížení, měnila v rodinnou rekreaci. Tento fakt jsem konzultoval s Tv pracovníkem na GŠ, který tento jev zprvu odsuzoval, ale nyní je zastánce toho, že je to „správné“, neboť dvou týdenní odloučení od rodiny je dlouhá doba. Myslím si, že by bylo vhodné vymyslet nějaký způsob, aby se vojáci zúčastňovali organizovaných akcí VTV na PR. Mohlo by se toho docílit začleněním rodinných příslušníků do prováděných akcí. Problémem může být velmi rozdílná výkonnost rodinných příslušníků (děti, ženy apod.), která by limitovala či brzdila průběh některých akcí VTV. Řešením může být roztrídění do výkonnostních skupin, což by popíralo jak princip integrity rodiny do PR tak zásady VTV pro organizování jejich akcí. Tato varianta by také popřela služební charakter a podle současných právních podmínek je nemožná.

Jeden z vytyčených cílů práce bylo zjištění nejčastěji provozovaných a nejvíce oblíbených sportů v oblasti VTV. Při analýze dat získaných pomocí dotazníků jsme zjistili, že sporty často nabízené zaměstnavatelem jsou zároveň ve velké míře využívány. To dokládá vhodné volby aktivit, o které je zájem. Jednalo se především o plavání, florbal, squash, volejbal a lyžování. U preventivních rehabilitací je to krom výše uvedených pak turistika (cykloturistika, pěší a vodní turistika), posilovna a pasivní činnosti – masáže, balneo apod. Je tedy pozitivní, že zaměstnavatel dbá potřeb vojáků

v oblasti VTV. Je potřeba udržovat nabídku akcí VTV atraktivní a reagovat tak na stále nové trendy a nové sporty. Pokud je tento sport atraktivní a potencionální pro budoucí využívání, jsem toho názoru, že je dobré investovat peníze do nákupu vybavení potřebného k provozování těchto činností.

Na závěr si zaslouží pochvalu dodržování bezpečnostních opatření při konání zaměstnání na PR, neboť výsledky ukazují na poměrně malou úrazovost (je 0,68 % z celkového počtu). Může to být způsobeno ukázněností účastníků PR nebo také předcházením těmto situacím jako prevence ze strany řídicího PR. Obojí je žádoucí.

Výsledky této práce, které byly získané jak dotazníkovým šetřením tak i pomocí vyhodnocení PR-I-T, jsou mnohdy založeny na subjektivním hodnocení TV pracovníka. Hodnocení je sice subjektivní, ale Tv pracovník je natolik proškolený a problému znalý, že údaje takto získané lze chápat jako blížící se skutečnosti.

7 ZÁVĚR

Cílem mé práce bylo zjistit současný stav Výběrové tělesné výchovy v AČR. Ačkoliv uběhlo 16 let od vzniku právních dokumentací týkajících se VTV, povědomí o této oblasti služební tělovýchovy je u mnoha tělovýchovných pracovníků stále zkreslené.

Z dotazníků vyplývá, že VTV je organizována ve všech složkách rezortu MO, ale s rozdílnou frekvencí, intenzitou a obsahem. Útvary s lepší informovaností o VTV jsou více nakloněny k provádění těchto akcí, které rozšiřují tělovýchovné a sportovní aktivity vojáků nad rámec jejich výcviku.

Vzhledem k náplni sportovních a tělovýchovných akcí VTV je na místě připomenout důležitost principu oblíbenosti a atraktivity jednotlivých sportů pro vojáka. Tato práce zmapovala žebříček oblíbenosti jednotlivých sportů. Na předních pozicích zůstávají tradiční sporty jako je plavání, florbal a volejbal, ale do popředí se dostávají nové, nepříliš známé sporty jako je squash, ricochet apod. Naproti tomu některé sporty, o kterých se můžeme domnívat, že jsou typické pro český národ, jako je nohejbal, jsou méně frekventované.

Sportování na amatérské úrovni je velice důležité a prospěšné. Pro vojáka má pozitivní efekt zdravotní, kondiční i dovednostní a pro zaměstnavatele je důležité, aby voják byl bojeschopný po všech stránkách – psychické, fyzické i vojensko-odborné.

Bylo by vhodné prostřednictvím této diplomové práce rozšířit znalosti tělovýchovných pracovníků na jednotlivých útvarech a zařízeních a tím také docílit častějšího provozování VTV v armádě. Vhodným prostředkem by byla prezentace tohoto problému na odborných shromážděních Tv pracovníků. Zde by se měly získané výsledky stále aktualizovat, aby měli jednotliví Tv pracovníci znalosti o aktuálním stavu VTV.

SOUPIS POUŽITÉ LITERATURY

CSIKSCZENTMIHALYI, M. *Beyond boredom and anxiety*. San francisco : Jossey Bass, 1975.

FERJENČÍK, J. *Úvod do metodologie psychologického výzkumu*. Praha : Portál, 2000.
ISBN 80-7178-367-6.

HENDL, J. *Kvalitativní výzkum*. Praha : Portál, 2005.
ISBN 80-7367-040-2.

HENDL, J. *Přehled statistických metod zpracování dat*. Praha : Portál, 2004.
ISBN 80-7178-820-1.

KONRÁD, A. *Zamyšlení nad zrušením tělesné přípravy OZ*. Praha : Avis, 2003. roč. XII. (XLIV.) č. 4, s. 76-84. ISSN 1210-3292.

KONRÁD, A. *Výběrová tělesná výchova. Vojenské rozhledy*. Praha : Avis, 2007. roč. XVI. (XLVIII.) č. 3, s. 186-195. ISSN 1210-3292.

KUBÁLEK, K. *Koncepce speciální tělesné přípravy (I). Vojenský profesionál*, 1993, č. 12, s. 18-19.

KUBÁLEK, K. *Koncepce speciální tělesné přípravy (II). Vojenský profesionál*, 1994, č. 1, s. 16-18.

KUBÁLEK, K. *Koncepce speciální tělesné přípravy (III). Vojenský profesionál*, 1994, č. 2, s. 23-24.

OBERMAN, Č. *Legislativní základy a podpora tělesné výchovy v Armádě České republiky*. Rigorózní práce. Praha : FTVS UK, 2001.

PŘÍVĚTIVÝ, L. *Vojenská tělovýchova*. Praha : Karolinum, 2004.

ISBN 80-246-0805-7.

SLEPIČKOVÁ, I. *Sport a volný čas*. Praha : Karolinum, 2005.

ISBN 80-246-1039-6.

TINSLEY, H., TISLEY, D. *Psychological and health benefits of the leisure experience*. Carbondale, IL : Southern Illinois University, 1982.

Rozkazy, předpisy a nařízení

Všerob-P-35, *Kontrolní činnost v působnosti Ministerstva obrany*. Praha, 1995.

Směrnice 1. NMO k provádění služební tělesné výchovy v AČR (Nařízení NGŠ č. 5/1993).

Směrnice ředitele VLRZ k zabezpečení preventivních rehabilitací PR-I-T s tělovýchovným programem. Praha, 2001.

Těl-1-1, *Tělesná příprava v československé lidové armádě*. Praha, 1989.

Zákl-1, *Základní řád ozbrojených sil České republiky*. Praha, 2001.

Zdrav-6-2, *Zdravotnické zabezpečení výcviku*. Praha, 2008.

PŘEHLED POUŽITÝCH ZKRATEK

AČR	Armáda české republiky
ASH	Armádní sportovní hry
GŠ	Generální štáb
HSH	Halové sportovní hry
INA	Interní normativní akt
LSH	Letní sportovní hry
MO	Ministerstvo obrany
MSČ	Masová sportovní činnost
NNGŠ	Nařízení náčelníka Generálního štábu
NTv	Náčelník tělovýchovy
OdTVaZVSI	Oddělení tělesné výchovy a záchranné výsadkové služby
OTV	Operačně taktické velitelství
PR	Preventivní rehabilitace
PR-I-T	Preventivní rehabilitace s tělovýchovným programem
RMO	Rozkaz ministra obrany
SDV	Sportovní dny velitelů / Sportovní den velitele
SRDS – OS MO	Sekce rozvoje druhu sil – operační sekce MO
STP	Speciální tělesná příprava
STVS	Středisko tělesné výchovy a sportu
TV	Tělesná výchova
Tv	Tělovýchova
UO	Univerzita obrany
VLL	Vojenská lázeňská léčebna
VLRZ	VOLAREZA – Vojenská lázeňská a rekreační zařízení
VO FTVS UK	Vojenský obor při Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy

VSpS	Velitelství společných sil
VSPodV	Velitelství sil podpory a výcviku
VTV	Výběrová tělesná výchova
VZ	Vojenská zotavovna
VZP	Voják z povolání
ZSH	Zimní sportovní hry

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1: Přehled konání ASH v posledních letech	26
Tabulka č. 2: Znázornění frekvence využívání organizačních forem VTV za rok	49
Tabulka č. 3: Úroveň materiálního zabezpečení akcí VTV u respondentů	50
Tabulka č. 4: Tendence TV materiálu na jednotlivých útvarech / STVS.....	50
Tabulka č. 5: Personální zabezpečení ve vztahu k zajišťování akcí VTV.....	51
Tabulka č. 6: Rozlišujete VTV od soukromých kroužků?	52
Tabulka č. 7: Maximální počty účastníků PR-I-T v závislosti na zařízení VLRZ a době konání turnusu a porovnání možné kapacity zařízení VLRZ se skutečným počtem rehabilitantů	55

SEZNAM SCHÉMAT

Schéma č. 1: Struktura vojenské tělovýchovy (Přivětivý, 2004)	13
Schéma č. 2: Profesionální připravenost vojáka (Kubálek, 1993)	14
Schéma č. 3: Základní obsah výběrové tělesné výchovy	23
Schéma č. 4: Prvky systému vojenské tělovýchovy	32

SEZNAM GRAFŮ

Graf č. 1: Procentuelní zastoupení sportů VTV podle četnosti provozování zaměstnavatelem.....	45
Graf č. 2: Procentuelní zastoupení sportů VTV podle četnosti využívání vojáky	46
Graf č. 3: Porovnání sportů VTV podle četnosti využívání vojáky a provozování zaměstnavatelem.....	46
Graf č. 4: Poměr vojáků navštěvujících více sportů k celkovému počtu vojáků.....	47
Graf č. 5: Procentuelní vyjádření vojáků navštěvujících více sportů z celkového počtu	48
Graf č. 6: Uplatňování organizačních forem u útvarů.....	48
Graf č. 7: Vztah mezi materiální úrovní a jeho tendencí.....	51
Graf č. 8: Procentuelní vyjádření rozlišování VTV od soukromých kroužků u všech respondentů.....	52
Graf č. 9: Převládající druh činnosti u vojenských útvarů.....	53
Graf č. 10: Procentuelní znázornění účasti rehabilitantů na PR-I-T.....	55
Graf č. 11: Procentuelní vyjádření sportů hlavní a doplňkové náplně se zaměřením na letní sporty	56
Graf č. 12: Procentuelní vyjádření sportů hlavní a doplňkové náplně se zaměřením na zimní sporty	57

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Dotazník	72
Příloha č. 2: Poučení k preventivním rehabilitacím	75
Příloha č. 3: Služební lístek k věci Vyhodnocení PR-I-T.....	76
Příloha č. 4: Nový způsob vyhodnocování PR-I-T.....	77
Příloha č. 5: Vybrané vyhodnocení PR-I-T – VZ Bedřichov	78
Příloha č. 6: Vybrané vyhodnocení PR-I-T –VLL Jeseník (Zimní) a VZ Měříň (Letní)	79

Příloha č. 1: Dotazník

Dotazník

1. O jaké uskupení se jedná? *(Hodící se zakroužkujte)*
 - a, vojenský útvar
 - b, vojenské zařízení
 - c, středisko TVS

2. O jaký stupeň velení se jedná?

3. Jaká je Vaše nabídka sportů ve VTV? *(Pořadí napište podle četnosti provozování : 1 – nejčastější; 10 – ojediněle).*

a,	f,
b,	g,
c,	h,
d,	i,
e,	j,

Další:

Pozn.: K otázce č. 3 napište k jednotlivým sportům počet vojáků, kteří danou sportovní nabídku navštěvují.

4. Navštěvují totiž vojáci více sportů než jeden? ano / ne

5. Pokud ano, uveďte kolik vojáků z celkového počtu (podle otázky č. 4) využívají Tv nabídku? ze.....

6. Jaké organizační formy uplatňujete a v jaké míře:

	uplatňuji / neuplatňuji	jak často – kolikrát za rok
Armádní sportovní hry a přebory	ano / ne	
Dlouhodobé soutěže	ano / ne	
Krátkodobé soutěže	ano / ne	
Sportovní dny velitelů	ano / ne	
Preventivní rehabilitace s TV programem - účast na vedení PR-I-T	ano / ne	
Jednorázové mimoresortní	ano / ne	
Jednorázové zahraniční akce	ano / ne	

7. Na jaké úrovni jsou materiální možnosti vašeho vojenského útvaru/zařízení k zabezpečování akcí VTV?

- a, výborné
b, velmi dobré
c, dobré
d, špatné
e, velmi špatné

8. Jaký je trend v obnově a modernizaci vašeho Tv materiálu?

Tv materiál:

- a, se modernizuje
b, se obnovuje/doplňuje
c, zůstává neměnný
d, chátrá

9. Kolik je na vašem vojenském útvaru/zařízení Tv pracovníků (systemizovaných/ nesystemizovaných)?

10. Kolik Tv pracovníků (systemizovaných/ nesystemizovaných) se zapojuje do vedení VTV?

11. Odlišujete VTV od sportovního kroužku v osobním volnu vojáků (i když je pod vedením Tv pracovníka)?

- a, ano
b, ne

12. Jaký druh pracovní činnosti převládá u vašeho vojenského útvaru/zařízení?
- a, pohybově pasivní (sedavý) b, pohybově aktivní

Příloha č. 2: Poučení k preventivním rehabilitacím

Poučení

V souladu s RMO č. 46/1999 ze dne 6.prosince 1999 „Poskytování preventivní rehabilitace“ žádám o dodržování postupu při PR-I-T podle tohoto dokumentu.

Úkol	Termín plnění	Hlášení o splnění
Odeslat ústřížek „Oznámení o příjezdu“ na VZ	14 dní před zahájením PR	-
Hlásit nástup na PR-I-T řediteli VZ	14 dní před zahájením PR-I-T (telefonicky)	-
Dohovor se sportovním referentem VZ o programu PR-I-T	10 dní před nástupem na PR-I-T (telefonicky)	-
Příprava úvodního pohovoru	V den nástupu na PR-I-T (osobně)	-
Vyhodnocení PR-I-T	Do 5 pracovních dnů po skončení PR-I-T (písemně)	Písemnou formou na OdTVaZVSl, fax : 218 668. Viz. elektronicky rozeslaný vzor.

Příloha č. 3: Služební lístek k věci Vyhodnocení PR-I-T

SLUŽEBNÍ LÍSTEK

Vojenský útvar.....
místo

V dne2009

Výtisk č.:

Počet listů :

Neutajované přílohy :

OdTVaZVSI

SRDS – OS MO

P R A H A

Věc : Vyhodnocení PR-I-T

V souladu se Směrnicí ředitele VLRZ k zabezpečení preventivních rehabilitací PR-I-T s tělovýchovným programem z roku 2001 předkládám vyhodnocení PR-I-T ve VZ v termínu

Tělovýchovný pracovník

(řídící PR-I-T)

Hodnost, titul, jméno a příjmení

Příloha č. 4: Nový způsob vyhodnocování PR-I-T

Vojenský útvar.....
místo

Příloha č.1
 Výtisk č.:
 Počet listů :

Vyhodnocení PR-I-T

Místo	
Termín	
Řídící PR-I-T	
Program PR-I-T - název - čj. - schválil	
Plánovaný a skutečný počet rehabilitantů	
Pravidelné sportovní aktivity a průměrná % účast	
Nepřavidelné sportovní aktivity (druh a četnost)	
Hlášená zranění, ke kterým došlo při plánované sportovní činnosti	
Technické a materiální zabezpečení ze strany VZ	
Hodnocení spolupráce s vedením VZ	
Jiné (podněty, poznámky, apod.)	
Hodnocení tělovýchovného pracovníka ze strany ředitele VZ	

Dne :

Tělovýchovný pracovník
Hodnost, titul, jméno a příjmení
Podpis

Se zápisem seznámen :

Ředitel VZ
Titul, jméno a příjmení
Podpis

Poznámka : žádám o stručné a výstižné doklady jednotlivých částí hodnocení.

Termín	Řídící	Program PR-I-T	č. 1	č. 2	%	Úrazy
31. 3. - 13. 4.	mjr. Mgr. Doležal J.	zimní	90	90	100	2
Hl. náplň	lyžování, míčové hry	Doplň. náplň:	plavání, turistika, posilovna, kuželky			
Slovní hodnocení:	hlavními sporty bylo sjezdové a běžecké lyžování, míčové hry a plavání míč. her se zúčastňovalo v průměru 8 - 18 R; výuka carvingu proběhla za účasti 25 R 2 x týdně organizován bowling na VZ Malý Šišák dále pak: squash, posilovna a kuželky; nejvíce oblíbená a navštěvovaná byla sauna					
Hodnocení řídícího:	velmi dobré materiální vybavení VZ bezproblémová spolupráce s personálem VZ - dobré pracovní zázemí					

Termín	Řídící	Program PR-I-T	č. 1	č. 2	%	Úrazy
14. 4. - 27. 4.	kpt. Ing. Mgr. Eker J.	letní	90	89	98,88	1
Hl. náplň	plavání, turistika	Doplň. náplň:	posilovna, kuželky			
Slovní hodnocení:	hlavní náplní byly míčové hry; doplňkovou pak plavání, posilování, kuželky dále pak: bowling, sauna a regenerační procedury 1. týden se provádělo sj. lyžování a snowboarding (konec sezóny - 20. 4.) účast na sportech: kopaná (8 - 16 R), volejbal (12 - 20), florbal (14 - 26), nohejbal (4 - 6), basketbal (6 - 12), squash (20-35), stolní tenis (20 - 32), kuželky (34 - 46), posilovna (42 - 75), kondiční plavání (53 - 78), bowling (15 - 23), lyžování (20-35)					
Hodnocení řídícího:	dobrá spolupráce s personálem VZ i s VZ Malý Šišák, kde R 2 x týdně dojížděli					

Príloha č. 5: Vybrané vyhodnocení PR-I-T – VZ Bedřichov

Příloha č. 6: Vybrané vyhodnocení PR-I-T – VLL Jeseník (Zimní)
a VZ Měřín (Letní)

Termín	Řídící	Program PR-I-T	č. 1	č. 2	%	Úrazy
21. 1. - 3. 2.	mpor. Ing. Kysela K.	letní	110	68	61,82	0
Hl. náplň	cykloturistika, míč. hry	Doplň. náplň:	plavání, turistika, posilovna			
Slovní hodnocení:	hlavní náplň: míčové hry; dále: bowling, turistika, plavání a posilovna účast na sportech: squash (11 R), florbal (7), tenis (10), plavání (21), fotbal (9), st. tenis (3), bowling (22), nohejbal (6), posilovna (9) nejoblíbenější byly: bowling, plavání a posilovna, squash					
Hodnocení řídícího:	byla velká škoda, že byla nízká účast na kolektivních sportech					

Termín	Řídící	Program PR-I-T	č. 1	č. 2	%	Úrazy
3. 3. - 16. 3.	kpt. Mgr. Heidingsfeld M.	zimní	48	46	95,83	0
Hl. náplň	lyžování, turistika	Doplň. náplň:	plavání, kuželky, posilovna stolní tenis, squash, střelnice			
Slovní hodnocení:	hlavní náplň: sjezdové a běžecké lyžování, snowboarding sjezdové lyžování: 3 x Ovčárna (25 R), 1 x Petříkov (27 R) zimní turistika na běžkách: 3 x ovčárna (5 R), 1 x Petříkov (7 R) zorganizován turnaj v kuželnkách za účasti 16 R, úpoly (2 x 5 R), 4 x plavání (10 R) bazén Česká Ves; 3 x kondiční běhání (4 R); léčebné procedury					
Hodnocení řídícího:	dobrá spolupráce s personálem VZ					